BIBLIOTECA ASOCIAȚIUNII SIBIU

ANUL 1. No. 106.

6 pagini 3 lei

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA ȘI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.83; Redacția 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175 | Comune rurale: 1 an Lei 50, 6 luni „ 25, 3 luni „ 12

Ideile criminale

Citesc o colecție cu aproape două luni de zile întârziată a ziarelor franceze din ultimul timp și obiceiul îl cred foarte bun să-ți oferi imaginea totală a unor stări de lucruri altfel decât pot ele să apară fără senzaționalul lor real, diluate, obicinuite și acceptabile aproape dacă le urmărești numai dela zi la zi.

Privind într'o singură îmbrățișare de ansamblu imaginea Franței de azi — care mai mult decât o țară, acum e o experiență și e un regim — am avut limpede, neumbrit acest senzațional pe care vi-l spun ca un sentiment imediat care nu mai suportă replică.

Sunt câteva fapte pe care desigur le știți. Dar nu sunt sigur că le-ați privit la un loc pe toate, și că stabilind relațiile necesare ați fixat diagnosticul spiritual și moral mai ales al unei anumite societăți de azi.

Așa dar, nu Franța ne interesează acum. Interesul pentru ea poate veni în al doilea rând, subt alt raport. Țara asta face de câtva timp o experiență covârșitoare — care îmi amintește un cuvânt greu de sens, greu și de multă durere, al lui Bainville: «Nu oricare țară își poate plăti luxul unei democrații»! Dar și Franța îmi pare că se găsește azi în fața unor scadențe pe care nici chiar rezervele ei de atâta timp acumulate nu le suportă ușor... Se simte ceva căzând: ideile se răsbună pe o țară care a jonglat cu ele atâta, încât nu le-a mai putut stăpâni...

Și de aceea ce vrem să arătăm e simplu: această răzbunare a ideilor ne interesează, o feroce cascadă a erorilor subt care geme astăzi adevărata viează cu toate sensurile ei de noblețe, de puritate, de adevăr.

Regimul democrației integrale, pe care «frontul popular» îl definește politic, a oferit Franței aceste fructe a căror savoare vă rog s'o gustați cum puteți — sau, dacă nu, s'o vărsați peste aceia cari vă tentează cu ele. De câteva lucruri recente, trăite, vreau să vorbesc.

I — Pe șantierele de lucru ale Expoziției internaționale dela Paris muncitorii comunisanți și anarhisați au înfipt drapelul roșu al sovietelor, iar cei mai excitați și-au oferit tot pe aceleași locuri înalte drapelul negru al anarhiei... Toate astea în creerul Franței, în inima ei, în Paris! In fața scandalului, elementele moderate din Parlament au somat guvernul să ia măsuri.

Cu greu, guvernul s'a hotărît, dar organele lui au fost primite cu pumnii strânși de muncitori pe schele: veniți să luați drapelele dacă vreți — o să ne găsiți aici!

A durat o lună de zile mizeria autorității acestui stat pe care-l amenințau câțiva pumni ai «muncitorilor» de pe șantier... Dar acum s'a petrecut un lucru și mai interesant și mai caracteristic... Când, somat tot mai puternic de toată revolta franceză, statul democratic al Frontului popular și-a mobilisat în sfârșit tot curajul, toate forțele, și oarecum demnitatea, (dacă se mai poate vorbi de ea)... atunci a fost pedepsit! Pedepsit de bandiții anarhiei, de haimanalele propagandei moscutare, de aceste hiene crunte ale comunismului care sugrumă azi o bună parte din muncitorimea franceză... Aceste brute au tăiat cu sânge rece puntea pe care organele autorităților trebuiau să se ducă și să ridice drapelele crimei... Apoi au mascat puntea tăiată lăsând să se creadă că e utilisabilă! Și când un locotenent de jandarmi și ajutorul lui au trecut pe schelă spre steagurile revoluționare, nenorociții s'au prăbușit dela 35 metri înălțime. N'au scăpat decât prin minune: după ce au căzut vreo 10 metri, s'au putut agăța de o grindă în drum...

Mai interesant decât tot, în sfârșit: NU S'A APLICAT NICI O PEDEAPSA!

II. — Al doilea fapt pe care vi-l amintesc, îl știți, v'a sguduit probabil destul... Copilul acela de 7 ani jum. Paul Gignoux, omorît cu pietre de alți copii de vârsta lui într'o mahala muncitorească din Lyon. Micii criminali, otrăviți de părinții lor, au acuzat pe Paul Gignoux de «fascism» — 7 ani și jumătate! — apoi pietrele au început să cadă peste capul lui cu bucle, peste obrajii, peste ochi, și copilul a plătit astfel cu viața... că avea haine curate pe el... și o bicicletă (la care ținea atât!)... și părinți cari-l creșteau cu iubire și grije.

Fiindcă era, cu un singur cuvânt fascist...

E însă atât de monstruoasă această nemaiauzită cruzime, încât de ea, noi va trebui să vorbim la nesfârșit — cu atât mai mult cu cât în alte părți nu s'a vorbit deloc...

Dar nu sunt signurele lucruri pe care vream să le spun... Pe altă dată însă!

Pentru azi o singură concluzie. Observați: două crime care n'au nimic personal, care sunt manifestări colective. Prin monstruositatea lor, rămâi împietrit la gândul că s'au petrecut într'una din cele mai nobile țări din lume și din istorie...

Dar crime de idei... Idei veninoase — roadele urii de clasă — care au năvălit asupra acestei țări desfigurându-i noblețea, îmbrâncind-o pe negrul povârniș al crimei...

TOMA VLADESCU

Piatra dela temelia veacului

In timpul serviciului divin

Constelația celor trei mări

Reînoita prietenie între Polonia și România a deschis drumuri și posibilități noui în politica externă prin care cele două țări pot să joace un rol din ce în ce mai mare în echilibrul general european.

Intre aceste urmări, zilele din urmă par a desemna — într'o formă cu totul embrionară dar nu mai puțin serioasă — o constelație nouă menită să aibă un rost hotărîtor în timpurile care vor veni. Este vorba de apropierea între Polonia, România, Iugoslavia.

Cele trei țări au întâiu o bază politică comună în *atitudinea lor față de ideologia comunistă*. Prin precauțiunile luate de Polonia, prin rezerva României și prin intransigența Iugoslaviei — care până astăzi a refuzat să reia raporturile diplomatice cu Rusia Sovietică—cele trei țări marchează o concepție precisă în problema comunistă ceeace constitue — orice s'ar spune — un chiag suficient, într'o vreme în care unele State prietene nouă au o vădită înclinare spre împărăția bolșevică.

In al doilea rând, Polonia împreună cu România și cu Iugoslavia *reprezintă o barieră și un grup tampon între statele totalitare: Germania și Italia, și între puterea bolșevismului, Rusia.*

Ca atare, menținerea independenței și unității de atitudine a acestor trei state înseamnă cea mai bună consolidare a păcii.

In sfârșit, aceste trei state rezemate pe marea Baltică, pe Marea Neagră și pe Marea Adriatică dau impresia unor țări bine înțepenite în centrul Europei și imposibil de sdruncinat. Blocul lor poate constitui unul din elementele de stabilitate europeană și prin aceasta — după expresia atât de uzată dar de data aceasta corespunzând unei realități profunde — un instrument al păcii.

Dar, mai presus de toate, *constelația celor trei mări* ar avea imensul avantagiu de a garanta independența politică a fiecăreia din țările aparținătoare *față cu oricare grup de puteri occidentale. Prin puterea ei o asemenea constelație ar impune oricui și nu ar putea fi tratată ca anexă subordonată de către nimeni.*

Dealtfel — și aceasta este un lucru care nu ar putea fi subliniat îndeajuns — constelația celor trei state *nu exclude și nu distruge nici una din înțelegerile și alianțele existente.*

După cum România a putut face parte în acelaș timp din Mica Antantă și din Mica Ințelegere Balcanică pentru motivul că între aceste două grupări nu există nici o incompatibilitate, tot așa ea ar putea face parte și dintr'o a treia grupare: constelația celor trei mări.

Ar rămâne ca timpul și împrejurările să dea fiecăreia din aceste antante, un coeficient de importanță potrivit intereselor reale pe care ea o reprezintă pentru participanții săi.

In această privință nici un diplomat oricât de genial ar fi nu poate forța realitatea.

Un diplomat poate constitui un anumit cadru juridic și politic pentru desvoltarea relațiunilor ulterioare dintre mai multe țări. Dar gradul de intimitate și de solidaritate la care se ajunge în cadrul acestor formațiuni atârnă de afinitățile sufletești, care scapă ordinelor date din cancelarii și mai ales de necesitatea biologică, care face să se adâncească unele relațiuni și să se destrame altele.

A creia acest nou cadru și această nouă constelație a celor trei mări este de a deschide o *mare posibilitate*. Și aceasta este de ajuns, *fiindcă determinismul geografic și cel ideologic indică depe acum un mare viitor pentru o asemenea formație.*

A lucra în această direcțiune înseamnă a clădi sănătos și a favoriza o desvoltare organică.

Această metodă prețuiește infinit mai mult și făgăduește mai mari rezultate decât metoda ficțiunilor juridice universaliste care, prin Societatea Națiunilor, au făcut ca politica noastră externă să rătăcească prea multă vreme pe cărările utopiei formulelor și ale megalomaniei oamenilor.

MIHAIL MANOILESCU

Francul și masoneria

Mi-aduc aminte de articolele vitriolate ale lui Leon Daudet împotriva lui Chautemps, cu prilejul ultimei sale căderi.

Ai fi spus că e cu neputință ca o țară să-l mai aibe prim ministru.

Și iată că Chautemps conduce din nou Franța — fie și pentru 24 de ore numai, fiindcă, să nu uităm, leaderul radical socialist a mai fost odată șef de guvern, la începutul lui 1930, dar numai pentru patru zile, ieșind înfrânt după prima sa prezentare în fața Camerei franceze.

O caducitate sugestivă pândește dealtfel mai toate guvernările sale; în 1933 n'a putut prezida un cabinet mai mult de două luni, iar azi, când scriu acest articol, Chautemps va întâlni Camera franceză la ora 3, și lumea, pe terasele în floare, se așteaptă ca până la ora aperitivului de seară, dânsul să nu mai fie premier...

Chiar dacă va dura mai mult, efemeritatea cabinetului său e de pe acum lucru stabilit.

Chautemps a venit pentru motive iluzorii și va pleca pentru motive precise.

A venit — când Daladier era cel așteptat să ia frânele lui Blum — nu pentru merite speciale, ci pentru marea sa ascendență în rangurile masone.

Marele Orient e, mai ales în inima Franței, o organizație pur politică; și se așteaptă, din partea naivilor, ca aceasta să-l ajute în rezolvirea săptămânei de 40 de ore și celorlalte dificultăți care cancerează trupul Franței actuale.

Da, dar fiecare știe că una e masoneria și alta e ciorapul francez — ciorapul clasei mijlocii, la economiile căreia vrea să atenteze, ca și guvernul Blum, guvernul Chautemps, pentru satisfacerea comuniștilor și acelei Compagnie Générale du Travail sub a cărei tutelă tiranică se află.

Toată lumea știe că: dacă e ceva mai tare ca masoneria, e francul francez, — în sensul că răsturnarea lui, provocată de lipsa unui consens național al sacrificiului — și Franței masonice și comuniste îi lipsește acest consens — nu va putea fi împiedecată de niciun congres de șorțuri și mistrii oculte...

Conflictul cu Senatul persistă. Declarația Blum — Faure, în favoarea privărei Senatului francez de dreptul de a răsturna guvernul, a fost agravată de comentariile lui Lebas, ministrul Poștelor. Retractările pe care acesta a fost silit să le facă după primul consiliu de miniștri, cum și declarația lui Georges Bonnet, în sensul că nu va urma politica financiară a predecesorului său — care a fost dealtfel reținut la justiție, ca să poată... veghea de aproape — nu sunt de natură să amelioreze situația.

Senatul rămâne apărător al clasei mijlocii, al Franței burgheze pe care vor să o torpileze noile reforme financiare; iar guvernul Chautemps rămâne prizonierul Socialei și Companiei Generale a Muncei, în spate cu pumnul comunist și ordinele anarhice ale Moscovei.

Că Chautemps nu va rezista nici «ce que durent les roses» unei astfel de situații, e clar.

Ce va urma? Un guvern Daladier, care a lăsat precădere guvernului Chautemps, numai pentru a epuiza cartea masonică și a lăsa greva generală a muncei și alimentației să ajungă atât de iminentă, încât să reclame sprijinul cu orice preț la guvern al comuniștilor, de pe acum înțeleși — se spune — cu șeful radical socialist.

Cu un cuvânt: șantaj comunist.

Unii îi dau ca replică: revoluția.

Iarăși, un lucru foarte simplu...

Sânt pe aici mulți care râd să se strâmbe de ultima caricatură din «Action Française», cu Chautemps invocând la o masă de spiritism epica umbră a lui Stawiski, pentru un mijloc prompt și eficace întru salvarea francului francez.

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

PARIS, 29 Iunie.

Tratativele dela Londra

Mult așteptata propunere germano-italiană s'a produs acum trei zile în comitetul de neintervenție londonez. Ea n'a mirat pe nimeni de oarece liniile ei generale erau cunoscute dinainte. Pe scurt italo-germanii propun recunoașterea calității de beligerant ambelor tabere în luptă și abolirea controlului naval ca inoperant.

Nu se poate contesta caracterul de sinceritate al notei Berlinului și Romei. Ele acceptă starea de fapt existentă de oarece și Valencia și Salamanca uzează din plin de calitatea de beligerant, pe care toată lumea le-o recunoaște tacit dacă nu formal, iar controlul naval n'a putut împiedeca nici pe roșii nici pe naționaliști de a se aproviziona cu cele trebuitoare continuării războiului. Deci spun Roma și Berlinul să recunoaștem franc ceeace este și să ne angajăm, pe «onoare» de vreme ce controlându-ne tot am izbutit să ne trișăm reciproc, că nu vom interveni în afacerile spaniole. Cu alte cuvinte italo-germanii vor să se menține starea de fapt și principiul neintervențiunei la adăpostul căruia fiecare să fie liber a opera ca în codru, fără riscul unui războI european.

La baza acestei propuneri e convingerea că generalul Franco va fi biruitor.

Dimpotrivă anglo-francezii, care văd că lăsând liberă desfășurarea războiului spaniol roșii pierd partida, încearcă să descopere o combinație diplomatică cu ajutorul căreia să stânjenească acțiunea lui Franco.

De aci propunerea lor: să facă flota engleză și cea franceză controlul și-a naționaliștilor și a roșiilor. Pe drept cuvânt Berlinul și Roma au răspuns Londrei că-și bat joc de lume. E la mintea omului că anglo-francezii își vor favoriza prietenii în dauna adversarilor. Lucrul acesta nu-l vor putea permite niciodată Germania și Italia. Juridicește controlul naval — o măsură care atinge grav suveranitatea națională spaniolă — n'a putut fi instaurat decât prin acordul marilor puteri spre a salva pacea europeană. Deci dacă Anglia și Franța ar voi, cu de la sine putere, să facă singure controlul tuturor coastelor spaniole ar însemna că ele pun capăt acordului european și ele împing la conflict. De aceia e puțin probabil ca franco-britanicii să treacă la fapte. Ei vor trata. La propunerea italo-germană vor urma contra propuneri anglo-franceze ș. a. m. d. Tratativele vor fi lungi. Lucru ce convine de minune Reichului și Italiei. In timp ce diplomații vor negocia generalul Franco, liber pe mișcările sale, va continua activ operațiile militare.

Cu toată durerea Parisului și compătimirea Londrei bolșevicii spanioli nu vor putea fi scăpați.

Iată ceeace se cade să reținem din încurcatele tratative diplomatice de la Londra.

Mihail Polihroniade

P. S. In articolul «Frământări marxiste» apărut în numărul de Sâmbătă al ziarului nostru și semnat Mihail Polihroniade s'a strecurat, într'un citat din Vandervelde o greșală de tipar care modifică sensul.

Pasagiul trebue citit astfel:

«Trebue să adaug că în țările noastre occidentale unde socialiștii au o altă noțiune ca în U. R. S. despre ceeace este libertatea și democrația, vântul ... pare să sufle la ora aceasta în sensul unui contact mai strâns, mai intim, ... tând să meargă până la unitatea organică cu comuniștii».

Un rege Lear

Nu sînt două săptămîni de cînd, marele nostru european a fost primit cu protocol de Universitatea din Bratislava pentru a primi titlul onorific de doctor «honoris causa». Desigur, sîntem de acord cu știința pe care nimeni nu i-o contestă, cu memoria tratatelor diplomatice, cu dosarul de relații mondiale și cu aplombul dumisale occidental a-vea căderea să fie astfel onorat.

Dealtfel d-l Titulescu are, de cînd a fost debarcat, mai bine zis desmoștenit de pe tribuna de unde angaja țara pe tobogonul experiențelor personale, o situație de o melancolie tomnatecă, așa cum stau fetele bătrîne și nemăritate la fereastră, împletindu-și destinul cu pisica și ciuperca de țesut.

Dumnealui, eminență europeană, a fost vegnic curtat de cotidian, beneficiar al unui continent întreg de griji, să nu tușească, să nu cumva să alunece pe la St. Moritz și să-și scrintească un picior, că pieria țara.

Dusese astfel la ideia fixă că este singurul nostru Om neînlocuibil și toată știința Europei se închisese în laboratoare să studieze baloane cu oxigen special ca să-i întreține marea lui dogmă politică. Ca și cum între d-l Titulescu, cea mai voiajată valiză diplomatică, și între țara asta beată de sentimentalism, se legaseră coardele sufletești dintre porumbeii de specia «Vögelsympatie» (inseparabili). Așa europeanul nostru și-a creiat mitul lui care ne otrăvise ca cea mai inciumată toxină. Figura lui de detectiv tibetan se polifotografiase pînă în cel mai intim țesut al nostru.

Dar după epoca de grandoare, viața cu surprizele ei s'a învîrtit cu 180 grade și au început zilele de bejenie civilă prin toată Europa. Măcar acum ar fi putut cetățeanul romîn Titulescu să vină acasă la el, să trăiască și el o viață romînească. In definitiv găsia și aici icre negre și coktailuri năprasnice. Ce D-zeu n'o fi avînd nostalgii?

Fiindcă riscă pe acolo, prin străini, să primească cea mai cruntă dezamăgire pe care a putut-o avea vreodată un zeu coborît pe pămînt. Una cu diploma cea nouă a Bratislavei, d-l Titulescu nu se simte totuși în largul dumnealui. Din cînd în cînd prietenul drag Litvinov-Finkelstein aleargă cale de cîteva zile, în calitate oficială, cu comunicatele respective, să-l întîlnească la Talloires.

Atunci, Europeanul se simte bine. Este cel de odinioară. Dar îi lipsește ceva și la aperitivul politic pe care-l ia cu tovarășul moscovit. Pentrucă înțelege cît e de singur.

Cetățeanul romîn Titulescu înțelege că pe continent e un oarecare, cu care prietenii politici de eri discută orice, curse, bobsleigh, literatură, probleme de drept internațional, numai chestiuni de politică externă oficială, nu.

Desigur că dacă d-l Titulescu ar cere o audiență unui ministru de externe, acesta i-ar spune că nu este acasă.

Laoparte domnilor!

Trece un Rege Lear, sprijinindu-și inactualitatea pe brațele eternului jidov rătăcitor, Finkelstein.

Ion Băleanu

Naționalism misionar

In România se petrece un fapt trainic zidit în ritmica istoriei: creșterea mișcării legionare. In fața acestui eveniment de proporții uriașe pentru neamul românesc, adversarii nu pot decât să-și manifeste neputința. Lumea adversară e tabăra democrată. Cu toate corespondențele ei, cu toate filiațiunile, cu toate fronturile. Fundamentată pe ficțiunea numărului și susținută prin transfuzii de teatralism electoral, demagogic, democrația este sortită să moară sub bisturiu. Soluțiile voronoff-iene, în politică nu prind. Neamul românesc, în marșul lui spre realizarea adevăratului rost în lume, nu mai are nevoie de *partide*, de *program* și nici de fronturi. Nu trăim o epocă înecată în crize programatice. Adevărata criză stă *în om*. Omul trebue chemat la o viață nouă, pe calea unei credințe noui. *Inoirea* este porunca ceasului de față. Prin *muncă*, prin *disciplină*, prin *credință*, misiunea acestei înoiri pășește spre biruință.

Mișcarea legionară a înțeles răul și a găsit remediul. Educativă pentrucă duce la transformarea radicală a sufletului național, reintronându-l în tiparele lui firești. Originală, — este un fenomen unic în lume — refuză imitațiile. Tocmai în acest refuz stă cheia autenticului caracter românesc al ei și, în această deslegare de ce-i străin, în legătura cu tot ce este originar și permanent al nostru se descifrează semnele victoriei de mâine. Nefiind un curent *de conjunctură*, zidită peste măruntele combinații de guvernare, nici-decum partid, refuzând epitetele de «idee națională» sau «naționalistă», *mișcarea legionară*, prin caracterul ei mesianic, a creiat *voluntari ai jertfei* și *martiri*. Soldați ai unei religii. De aci, din acest voluntariat, pleacă întreaga și continua chemare spre un steag ridicat din morminte pentru justificarea noastră în fața Cerului.

Și tot voluntar, mai viu, mai prezent se aude răspunsul țării celei adevărate: Prezent!

Țara a întâlnit și a salutat steagul legionar pe un drum fără întoarcere. Al biruinții.

VALERIU CARDU

Cultură, Oameni, Fapte

Mihail Kogălniceanu:

(Din comunicarea ministrului de interne Mihail Kogălniceanu către Ministerul de externe, în Iunie 1869, privitor la chestiunea jidovească).

In România, cestiune a jidovilor nu este o cestiune religioasă; ea este cu totul de altă natură. Ea este o cestiune națională și tot deodată, o cestiune economică.

Nu de astăzi ci de pururea, în tot timpul și sub toate regimele, toți domnii, toți bărbații de Stat ai României, toți acei ce poartă un interes viu pentru țara lor, s'au preocupat de necesitatea de a opri exploatarea poporului român printr'un alt popor străin lui, — prin jidovi.

Cuiburi de lumină

Neculai Totu

A apărut «Insemnări de pe front», cartea de confesiuni, de credință și de povestire rară, scrisă de Neculai Totu.

O recomandăm tuturor. Credincioșilor și necredincioșilor.

Veți întâlni acolo pe lângă un mare talent de povestitor, pe lângă o largă înțelegere a autorului, veți mai întâlni psihologia soldatului în luptă față în față cu moartea. Povestirile lui Neculai Totu sunt scrise și cu duioșie, sunt scrise de un sentimental.

«Insemnări de pe front» vor rămâne în literatură și în istorie ca document al generației.

Cetim

In Cuvântul Studențesc Pr. 1 an. IX 25 Noembrie 1934:

«Către voi camarazi — care, în sărăcicioasa voastră odăiță de student, cu gânduri chinuit de griji și trupul istovit de lipsuri, împletiți cununi de visuri României pe care o pregătiți — gândul mă poartă la început de drum.

Năzuiți în sfânta voastră răsvrătire».

Crucificații

cartea cu însemnări din războiul spaniol, a lui Bănică Dobre va apare peste câteva zile. Bănică Dobre, uriașul Bănică, s'a înapoiat din luptă cu o rană nevindecată în mână. Cu mâna acea a scris apoi «crucificații».

Ion Banea:

«Crucea cu brațele ei deschise, despică în două istoria lumii.

Lumea veche, păgână, cu concepția ei, și lumea nouă, creștină cu spiritualitatea ei.

Iar la mijloc ca un semn de oprire și de plecare, jertfa prin care s'a statornicit astfel vremea:

Isus Christos.

Crucea așadar, este mare nu prin ea însăși, ci prin jertfa ei. Și jertfa crucii a fost însuși Fiul lui Dumnezeu, care a trebuit să fie alungat, bătut, batjocorit, scuipat și la urmă răstignit, pentru ca să dea putință neamului omenesc de a se mântui, de a învia».

Cetiți

și reciți cărțile de orientare spirituală și politică: Pentru Legionari de *Corneliu Zelea Codreanu*; Cranii de lemn de *Ion I. Moța*. Crez de generație de *Vasile Marin*; Pentru Hristos de *Alexandru Cantacuzino*; Insemnări de pe front de *Neculai Totu*; Crucificații de *Bănică Dobre*; Roza Vânturilor de *Nae Ionescu*.

Revistele: *Libertatea, Rânduiala, Cuvântul Argeșului, Predania, Omul Nou, Cuvântul nou, Glasul Strămoșesc Insemnări Sociologice, Iconar, Ideea Românească, Orientări.*

„Lumea Nouă"

In publicistica noastră, de multe ori săracă și chiar neserioasă, revista «Lumea Nouă», al cărei director e d. profesor Mihail Manoilescu, prezintă un rar exemplu de stăruință. E destul să spunem că publicația d-lui prof. Manoilescu a ajuns în al șaselea an de apariție regulată, ca să vedeți că ea corespunde unei reale necesități și că interesează o largă categorie de cititori.

Astăzi când destule reviste is încă total confuze în ceeace privește orientarea ideologică, «Lumea Nouă» prezintă un aspect propriu, consolidat pe baze naționaliste și, deci, sănătoase.

In colecția ei au apărut numeroase lucrări de specialitate, adevărate îndreptare în materie de economie și chiar de filosofie morală, semnate de d-nii: prof. Mihail Manoilescu, ing. Grigore Manoilescu, Mircea Vulcănescu, Christian Petrescu și I. Joldea-Rădulescu.

Ultimul număr aduce un bogat material, pe care-l inaugurează studiul «Ingrijorări naționaliste» de d. prof. MANOILESCU, în care d-sa face aceste constatări:

«Am avut atâția ani prosperi înainte de marea criză pronunțată în 1930...

Ce s'a întâmplat atunci cu agricultura noastră, care rămâne partea cea mai românească a economiei noastre naționale?

Agricultura a mers atât de rău, încât țărănimea și marii proprietari români (câți mai sunt și cum mai sunt!) s'au îndatorat până la ruină bancherilor — în majoritate evrei și minoritari — din orașe!

Bilanțul marei prosperități «generale» a fost robirea agriculturii românești la finanța evreiască.

Dacă nu intervenea conversiunea — care a fost incontestabil o măsură revoluționară — am fi asistat la falimentul țărănimii românești provocat de străinii stăpânitori economici ai țării!

Căci chiar dacă nu se producea criza mondială, țăranii tot n'ar fi fost în stare să plătească vreodată cele 80 miliarde datorii pe an dobânzi și ruina țărănimii ar fi venit în orice caz!

Iată dar ce paradoxale forme ia fenomenul românesc pentru cercetătorul obicinuit să gândească la Germania, la Italia sau la Franța, care se prezintă și din punct de vedere etnic, ca și din punct de vedere economic ca niște țări unitare.

Căci la noi trebue să înțelegem odată pentru totdeauna că dacă economicește suntem o singură țară, etnicește și sufletește noi constituim două țări care coexistă pe acelaș teritoriu: țara Românilor și țara... celorlalți».

Desprindem încă un pasagiu:

«Faptul că un număr de intelectuali români vor putea căpăta — cum spune poporul: «de milă sau de silă» — câteva mizerabile locuri de mici funcționari în întreprinderile evreiești nu va rezolva nici măcar problema economică a tineretului românesc, necum problema sa sufletească».

D. profesor Mihail Manoilescu e pentru o reorganizare completă, pe fundamente strict naționaliste, a țării. In ce privește economia statului, d-sa aduce contribuții inedite la cunoașterea acestei probleme în vederea unei definitive soluționări. Noi ne-am permite să-i solicităm o versiune românească a lucrării «Le parti unique», în care d-sa și-a conturat teoriile, pentruca și publicul românesc să le poată cunoaște în deplinătatea lor.

Tot în numărul 5—6 al revistei, găsim un articol de d. ing. CRISTEA NICULESCU, care arată că «înainte de războí țăranul nostru trebuia să-și vândă produsele pe nimic arendașului și cârciumarului străin de neam care-l prindea în capcana datoriilor. După războí tot pe nimic țara românească a trebuit să-și vândă produsele celor ce-o prinsese în capcana datoriilor. Ni s'au luat astfel cu japca «mai multe miliarde de lei» după cum spune memoriul d-lui ministru de finanțe».

Un foarte actual și just articol («Responsabilități părintești ignorate») are d-na ELENA M. MANOILESCU, ale cărei studii pedagogice sunt, cred, de-o pătrundere atât de adâncă, încât ar trebui citite de toată profesorimea și învățătorimea noastră. Is așa de convingătoare și de frumos scrise paginile doamnei Elena M. Manoilescu, că problemele discutate de d-sa capătă accente de-o admirabilă și convingătoare sinceritate. Nu reproducem din studiul doamnei Manoilescu. El se cere citit în întregime.

D. CHRISTIAN PETRESCU semnează studiul «Concepția mișcării de dreapta asupra burgheziei și proletariatului» («Structura și dinamica unui moment de evoluție socială»), în care aduce precizări de poziții față de afirmarea unor ziare că mișcarea românească de dreapta ar fi «reprezentanta a unor interese burgheze», reacționare față de pretinsul progresism al proletariatului».

In rubrica «Pe linia vremii noastre», întâlnim note vii, actuale, fiecare din ele fiind câte un mic studiu. Ele is semnate de d-nii: prof. Mihail Manoilescu, Mircea V. Pienescu, Florin Zaharia, Dr. C. Grofșoreanu, etc.

Incheind această sumară prezentare, găsim că astăzi, și mai ales astăzi, în zările unei noui Românii, o revistă ca «Lumea Nouă» contribuie mult la realizarea unui bine închegat edificiu național.

D. profesor Mihail Manoilescu a pornit pe-un drum greu, dar cu atât mai frumos.

«Lumea Nouă» e o torță vie care trebue să treacă din mână în mână.

Mircea Streinul

CALENDAR

Luni 5 Iunie 1937

ORTODOX: Cuv. Atanasie din Aton (961).

CATOLIC: Sf. Numerian.

SOARELE: răsare 4.35, apune ...

SPECTACOLE

TEATRE

TEATRUL CARABUȘ: Electro-Cărăbuș (premieră).

TEATRUL COMEDIA: (Teatru în aer liber): Kontușovca Palace.

A. R. P. A. Grădina Colos: Compania Toneanu. Scandal la 3 Papuci.

GRADINA MARCONI (Teatru de vară): Fustele dela ... «LUNA BUCUREȘTILOR» «...ticilor», reprezentații 6 iun. și 10 iun.

Cinematografe românești

CAPITOL și ROXY: Al De Baran cu Gina Cervi, etc. jurnal și completare.

FORUM: Oameni noi și Noaptea fericirii cu Lilian Harvey.

OMNIA: Reputația d-rei Allenbury și Cine a ucis?

ARO: Cinematograful închis în timpul verii.

CITY: Jurnalul unei cameriste și Am ucis cu Peter Loore.

DARLY: Impăratul Californiei și Allotria cu Renatte Mueller.

VOX: Micul rebel cu Shyrley Temple și Casa strigoilor.

FEMINA (Plafonul descoperit) Tu ești norocul meu și complectare.

FRANKLIN: Nu mă uita cu Benjamino Gigli și Juanita.

A. R. P. A.: Antoniu Adverse ... and Bengoe.

RAHOVA: Reputația d-rei Allenbury și Tinerețea își cere dreptul.

DACIA (Sala și grădina): O crimă pe bord; Regele vânzătorilor și ... selă.

CENTRAL: Ben Hur cu Ramon Navarro. Jurnal și complectare.

AIDA: Șoapte de iubire și ... Ianuarie.

COTROCENI: Dédé și Bin-Tu-Tu salvator.

ȘIC (grădina): Casa misterioasă ... Variete.

ATENEUL TEI: Ingerul alb și ... pădurilor.

FLORIDA (Sala și grădina): ... și Circul veseliei cu Pat și Patachon.

RADIO

Luni 5 Iunie 1937

15.00: Ultimele știri.

19.00: Ora. Mersul vremii.

19.05: Concert de muzică americană (discuri).

19.50: Cultura bumbacului la noi, de Al. Alimănișteanu.

20.05: Marșuri și dansuri din opere.

UNIVERSITATEA RADIO

RADIO ROMANIA

21.05: Situația agricolă de T. Mândru.

21.252—22.00: Muzică distractivă (discuri).

RADIO BUCUREȘTI

21.25: Muzică de cameră. Ion Filionescu (pian), D. Teodoru (vioară) și Th. Lupu (violoncel): Trio în re major de Beethoven.

RADIO ROMANIA ȘI RADIA BUCUREȘTI

22.00: Cărți și reviste.

222.10: D-ra Arax Savagian (canto).

22.30: Sport. Radio jurnal.

22.45: Concert de noapte muzică românească (discuri) Cântă cocoșii ... de zi, de Martini (voce: Sylvian Florian H. M. V.); Inghețată-i Dunărea și Când aud cucul cântând de D. Kiriac (voce: Folescu); Cântă-mi să uit ... de Vasilescu și Hora îndrăcită; ... nel și Foaie vedne firul ... (voce Zavaidoc); Foaie verde ... (solo ... nai: Fănică Luca); ... de, de Brediceanu (voce: ...); Bălănuș, Balane și De ... și beau (voce: Fănică Vișan); ... Bădiță și Sârba din Câmpulung; Foaie verde lin pelin și Ce stai Ghiță ... (voce: P. Alexandru); Garofița; ... riu național de Gh. Dinicu.

23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză.

23.55: Ultimele știri.

O POLITICA A CULTURII

SĂ NE LĂMURIM termenii. Am mai vorbit în pagina asta despre ce ar fi și despre ceea ce este în momentul de față o politică a culturii. Termenul era comun și nu conținea în el tocmai ceeace poate să reprezinte punctul nostru de plecare. De aceea vom porni dela distincția dintre colportaj și creație în cultură.

Politica, sau mai precis acțiunea politică se caracterizează în primul rând pe colportaj, adică pe transportarea de ici colo, prin mijloace de presiune cotidiană mai ales, a unor idei sau valori culturale generice strict infeudate intereselor acestei politici.

O ACȚIUNE MESIANICA închide însă în ea germenul creației.

Să ne lămurim. Intregul curent de stânga (voi iertați-ne platitudinea și tot deodată eufemizarea acestei denumiri), împreună cu toată democrația, nu fac decât să bată lumea la cap cu anumite locuri comune ale teoriilor pe cari se fundează, încercând cu mijloace strălucite uneori dar cu realizări mediocre întotdeauna să încarneze în fapte culturale (literatură, muzică, teatru, poezie, oratorie), o serie întreagă de utopii, logic trase pe sfoară, dar după cum știe toată lumea utopii și atâta tot. Intrucât creația e subordonată intenției de propagandă a unor anumite idei, ea devine mijloc, nu scop, fiind «ab initio» anulată. Pseudomesianismul stângii fiind de ordine pur națională nu are în el nimic creator, după cum nici inginerul care dintr'o serie de calcule, scoate un pod, nu se poate numi creatorul unui pod. Asta a făcut-o Dumnezeu, când apele Mării Roșii într'o parte și intr'alta.

Ce este romanul social, altceva decât un mod indirect de a pune problema claselor sociale? Si de a o rezolva după placul autorului? Nu se poate spune în niciun caz că e vorba de creație, ci doar de colportaj, mai abil sau mai puțin abil, după capul scriitorului.

DE ACEEA COLPORTAJUL este o îndeletnicire pur iudaică. Autorii scripturilor, traducând adevărul nu puteau lupta mai departe decât tot prin scris. Presa mondială e în mâinile lor. Scrisul gol, fără garanția spiritului și argiații, valoarea prin care au trădat spiritul, au rămas armele lor de luptă. Arme specific politice, împrumutate de creația lor, democratică. Prin scris și prin bani vom câștiga lumea, a fost cuvântul de ordine al revoluției de acum un veac și jumătate. Această revoluție a fost pregătită de scribii «per excellentiam», marii ași al veacului luminilor enciclopediștii, adică primii mari colportori de cunoștințe.

IATA INSA că veacul răspunsului decisiv a venit. Unei politici a culturii de colportaj i se răspunde printr'o contra-politică a creației.

Mesianismul istoric, ne fiind o invenție ad-hoc nu are nevoe de colportaj. Profeții și soldații lui creează. Fenomenul cultural nu este un fapt sui-generis, cu o existență de sine stătătoare. El face parte din fenomenul totalitar al istoriei care se realizează simultan pe toate planurile, nescindate ci legate printr'o continuă interferență.

S'A INTAMLPAT recent un fapt cu totul semnificativ în cultura noastră. Și anume apariția cărții lui Neculai Totu, «Insemnări de pe front». Trebuia ca un soldat inspirat să se ducă să lupte pentru marele adevăr al veacului nostru și să povestească peripețiile acestei lupte. Trebuia ca dintr'o acțiune de neegalată jertfă, din moartea grăuntelui să iasă un mare fapt cultural. Dintr'o acțiune eroică s'a născut un mare povestitor, nu din necesitatea unui colportaj oarecare. Zadarnic veți căuta în cartea lui Neculai Totu, teze și dialectici. Veți găsi numai povestire, ca în Creangă. Dar această povestire ca și a marelui său înaintaș, de pe aceleași plaiuri ale Moldovei, închid în ele oglindirea unui veac tragic și decisiv.

ESTE ACEASTA și un alt semn în acelaș timp. Scrisul nu mai iese din nimic, din simpla lâncezeală a scriitorului într'un fotoliu, sau chiar scaun șchiop, în fața hârtiei albe. Mărturie stă cartea de căpătâi «Pentru Legionari». Scrisul stă în atât de strânsă legătură cu fapta, adică aceea ce este creație propriu zisă (Dumnezeu cu mâinile Lui a făcut lumea după gândul Lui) și în înțeles omenesc, încât astăzi nimic nu se mai poate face deadreptul și dintr'o dată pe hârtie. De aceea lipsesc programele, labirinturile teoretice și «ȘTIINȚIFICE» (termen drag și nelipsit ideologilor de mâna stângă).

COLPORTAJUL subjugă și rarefiază cultura, scoțând-o din omenie, CREAȚIA pornind dela elementele cele mai apropiate, ale pământului, închiagă cultura, o fixează.

HORIA STAMATU

Glandele endocrine ca factor determinant al individualității omenești

In sala festivă a seminarului «Sf. Nicolae» din R-Vâlcea, în fața unui public numeros, alcătuit din intelectualitatea orașului nostru, d. avocat Paul Angelescu a ținut anul acesta, o foarte interesantă conferință tratând despre: *Glandele endocrine ca factor determinant al individualității omenești*».

Conferința a fost cu atât mai apreciată cu cât, conferențiarul, deși nu este medic, totuși cu o competință desăvârșită și un talent de popularizare atât de necesar în atari împrejurări, a reușit să stabilească cu prisosință rolul preponderant ce-l au aceste glande cu secrețiune internă, nu numai asupra vieței fizice dar și asupra întregei psihologii a individului.

Conferențiarul, arată în trăsături generale, anatomia și fiziologia glandelor cu secrețiune internă, și documentând rolul covârșitor ce-l au asupra întregei individualități și personalități omenești. Fixând în prim rând noțiunile de: «Individualitate» și «Personalitate» stabilește printr'o analiză judicioasă și documentară corelațiunea ce există între specificul psihic și fizic individual și glandele cu secreție internă. In Univers nu există structuri fizice și sufletești uniforme; distincțiunea dintre aceste structuri individuale, este o consecință directă a desvoltării și modului de funcționare al acestor glande.

In linia glandelor de oxidare, adică acelora care prin secrețiunea lor internă au o preponderență asupra psihicului și intelectului, conferențiarul, — după ce arată rând pe rând influența lor asupra inteligenței, activității intelectuale, (glanda tiroidă), asupra temperamentului, energiei, curajului, (capsula supra renală medulară), a fanteziei, imaginației, inspirațiunii, în general asupra caracterului și stărei afectivă a psihicului, — stăruie în deosebi asupra constelațiunilor hormonale, datorită cărora, caracterele și temperamentele omenești apar atât de variate și măestrit stilate. Sufletele nu pot fi considerate ca entități uniforme, abstracte, generale. Ele sunt individuale, particulare, concrete.

Conferențiarul arată că meritul de a fixa individualitatea după formula de mai sus, îi revine ilustrului profesor italian N. Pende. Toată viața psihică și fizică este determinată de această putere dinamică ce colorează atât de variat și intens ființa omenească.

In cadrul glandelor cu secreție internă, inhibitorii, a arătat rolul important al «Paratiroidelor» și al «Timusului» ce-l are asupra creșterei copilului în special insistând și asupra diformităților psihice, consecința unei desvoltări defectuoase a scheletului.

Ca încheere conchide arătând că toate diferențierile dintre indivizi pe tărâmul întregei activități omenești, adică a artelor, a științei, a moralei, etc., sunt determinate de sistemul endocrin, așa că toate privirile oamenilor de știință și mai ales a psihologilor moderni, trebue să se concentreze asupra acestei chestiuni de o reală și necontestată importanță.

caleidoscop

«LE PARTI UNIQUE»

Cititorii noștri au luat la timp cunoștință de lucrarea «Le parti unique» a d-lui profesor Mihail Manoilescu. Cartea D-sale a trezit un viu interes în străinătate, unde a fost mult discutată. Ultimul număr din «Lumea Nouă» aduce noui mărturii de felul cum cercurile științifice din occident au înțeles să aprecieze importanta lucrare a d-lui prof. M. Manoilescu.

Viața universitară

a fost, mai ales începând cu secolul al XIX-lea, pretutindeni un barometru, pe care se pot ceti variațiunile istoriei. Și lucrul acesta e cunoscut de clasa noastră conducătoare. Așa dară îndrăznind să se uite la barometru, ea a observat că se apropie furtună. Ca o doamnă copilăroasă ce e, domnia-sa s'a supărat pe barometru, crezând că el a duce furtuna. Și în loc să se pregătească pentru inevitabila furtună ca s'a apucat să dea cu copita'n barometru (George Macrin, în «Insemnări Sociologice»).

D-na Mary M. Polihroniade

a prezentat de curând în românește autobiografia lui Stanley, care a apărut în biblioteca «Energia» a Fundațiilor Regale. Acum când editurile ne prezintă mai ... ușurătăți, poate amuzante, însă în orice caz inutile, transpunerea ... sivei cărți a lui Stanley e binevenită. Autobiografia celebrului ... zetar și explorator american e o lecție de viață: energie, sănătate morală și optimism. Traducerea, lucrată atent de d-na Mary M. Polihroniade, suculentă, conformă.

M. S.

Istoria militară a Daciei române

de

Vasile Cristescu

272 pagini, 26 figuri și o hartă

Prețul 140 lei.

Editura Fundației Carol I

Cu familia Șorecani în Europa

La Roma

de PAUL MIHAIL

Roma, capitala imperiului roman, cetatea Sfântului Petru și capitala imperiului fascist își suprapune și-și îmbină în acelaș timp cele trei atribute într'un tot grandios.

Coloseul, Forul, Columna lui Trofeu, Capitoliul, Palatinul, Catacombele îți amintesc de Roma antică; basilica Sf. Ion din Lateran, Sf. Petru, Vaticanul îți prezintă fața Romei papale; Palatul Venezia, Via del Impero, Forul Mussolini îți vorbesc de Duce.

Această întrepătrundere de civilizații, de epoci istorice, nu ți se înfățișează numai în monumente ci și în aspectul străzii. Sunt două Rome care se înfruntă pe trotuare, Roma cămășilor negre și Roma sutanelor negre.

Intr'adevăr se cunoaște că Roma e capitala fascismului. Nicăeri n'am văzut mai multe cămăși negre ca aci. Purtătorii lor sunt în majoritate tineri eleganți, veseli, extrem de politicoși.

Felul de a fi și de a se purta a fasciștilor ca și a ofițerilor și soldaților, e corect, dar foarte liber. Nicio urmă de disciplină rigidă, ca la noi sau ca în Germania.

Soldații și fasciștii de grad inferior abia își salută superiorii. In restaurante adese ori vezi la mese ofițeri și soldați. E un fel de camaraderie foarte liberă care pe noi, ce nu suntem obișnuiți cu ea, ne șochează. Aci stă meritul fascismului, că într'o asemenea atmosferă și cu o stare mentalitate foarte puțin militară, foarte puțin înclinată către ceeace se numește «formele exterioare de respect», a știut să realizeze totuși acea formidabilă disciplină interioară a nației italiene, care i-a permis grandioasele înfăptuiri din ultimii cincisprezece ani și cucerirea imperiului.

Trebue să mărturisesc sincer că față de Roma sutanelor negre nu am simpatie. Mulțimea neînchipuită a preoților e supărătoare. Mișună cu miile, ca gângăniile, prin toate colțurile Italiei, dar nicăeri n'am văzut atât de mulți ca la Roma. Sunt de toate vârstele, de toate formele de toate națiile. Umblă cu aparențe ipocrite. Am impresia că văd numai Tartufi!

Firește vorbesc de aparențe, de impresii fizice supărătoare pentru mine, nu de catolicism în general.

Consider catolicismul, din punct de vedere al înfăptuirilor lui, ca una din cele mai triumfătoare și binefăcătoare religii din câte au stăpânit sufletul oamenilor. Biserica catolică prin cultura ei, prin organizația ei, prin superioritatea ei intelectuală e într'adevăr de admirat. Supărătoare sunt însă tendințele ei teocratice, voința ei de a supune tot, de a controla tot, de a conduce tot. Această voință e prezentă începând cu confesionalul și sfârșind cu teoria infailibilității papale. Catolicismul intervine în familie, în școală, în stat astăzi ca acum o mie de ani. Lucrurile acestea le știam înainte de a pleca în străinătate dar ne înțeles nu le-au înțeles decât după cele două săptămâni petrecute în Italia, în Bavaria și în Austria.

Acum înțeleg și cauzele profunde ale anticlericalismului din țările catolice. Acest anticlericalism există nu numai în țările unde se manifestă acut: în Franța radical-socialistă de pe timpul lui pere Combes sau în Germania național-socialistă. In Italia fascismul, cu toate acordurile dela laterani, nu-și ascunde neîncrederea față de nestăpânita voință de putere a bisericii catolice.

Acest anticlericalism e firesc. Când preotul vrea să conducă statul, vrea să educe tineretul, după concepțiile unei autorități supra statale și supra naționale, când intervine în viața sa intimă, în viața familială, când ți se bagă în suflet îți vine câte odată să-l dai afară pe fereastră.

Toate societățile omenești oscilează între autoritate și libertate. Există o limită a autorității după cum există și una a libertății. Piatra filozofală înseamnă găsirea unui echilibru perfect între autoritate și libertate. Evident perfecțiunea nu se poate atinge. Am impresia însă că fascismul a știut să ajungă la un echilibru stabil satisfăcător între social și individual. Dimpotrivă cred că regimurile de maximă de tiranică, de totală autoritate sunt comunismul rusesc și teocratismul catolic. Iată dece asistăm în țările catolice la manifestări atee și anticlericale care iau câte odată forme atât de violente.

Sunt lucruri necunoscute în ortodoxia noastră, care o fi având alte defecte dar nu acela al tiraniei teocratice. Căci manifestările atee ale revoluției bolșevice sunt datorite toate nu numai spiritului iudeic ci și conducerii iudaice. Toți promotorii ateismului bolșevic sunt evrei.

Recunosc că am ajuns foarte departe de monumentele romane, nu însă de problematica Romei. Catolicismul, a cărui capitală e Roma, e fenomenul fără înțelegerea căruia Occidentul îi rămâne închis. Iar în întreg Occidentul problema raporturilor dintre stat și biserică e astăzi tot atât de acută ca pe vremea lui Grigore al VII, al lui Bonifaciu al VIII-lea, al lui Filip August și a Hohenstaufen-ilor.

Mâine părăsind problematica vom reveni la monumente.

VIATA POLITICA

Polonia în ultimile două decenii

I

Primile acțiuni autonomiste. Tineretul alături de Pilsudski. Despresurarea Varșoviei. Victoria dreptei

Polonia, țara care a dat pe Casimir cel mare, pe Ioan Sobieski și Adam Mickiewicz, iar în urmă pe marii Paderevski și Pilsudski e foarte puțin cunoscută de noi.

1917. Armata rusă cuprinsă de nebunia bolșevică fuge de pe front. Austria încearcă să salveze ce mai putea salva iar Germania din cauza lipsei de materiale prime se gândește la capitulare.

Atunci apare în fruntea poporului polon omul de geniu, omul de arme Iosif Pilsudski, care în fața celor 20.000 «ZWIAZEK STRZELECII PROMITE SOLEMN CA VA DESROBI POLONIA.

«ZWIAZEK STRZELECKI» erau tinerii «ȘOIMI TRAGATORI» care în momentul armistițiului erau gata echipați, dornici de luptă și jertfă pentru împlinirea visului lor «Polonia» restituta.

Și totuș jertfa lor e necesară patriei cu doi ani mai târziu.

In majoritatea lor, Polonezii se înrolaseră în armata Austro-Ungară, fiindcă Austria le promisese independența, iar în 1918, generalul Haller, coleg de arme, cu viitorul Mareșal, văzând că Austria nu mai poate învinge, se retrage cu armatele sale în număr de 100.000 combatanți spre Franța victorioasă.

Această armată va juca în viitorul apropiat, numai trei ani după armistițiu un rol însemnat, în viața republicei polone.

POLONIA IN 1918

O țară fără granițe determinate, fără monedă, fără o armată regulată, nevoită să evacueze cu forța pe soldații germani, austriaci și unguri. Polonia trece prin dificultăți imense.

In momentele acelea critice cine putea fi ales conducător decât Iosif Pilsudski omul popular, șeful iubit de către tineretul entuziast.

Intors la Varșovia, Pilsudski e proclamat în ziua de 11.XI.1918 comandant suprem al armatei — iar trei zile mai târziu — șef al statului.

PILSUDSKI ANTILIBERALIST

Democrat — dar nu liberal, socotind liberalismul ca o crimă a umanității — Pilsudski face alegeri în provinciile unde putuse introna ordinea, formându-se în ziua de 25 Ianuarie 1919, primul cabinet național, având în frunte pe renumitul virtuos Paderevski. Acest guvern dă Poloniei

MAREȘALUL PILSUDSKI

așa zisa «mica constituție», după lungi și furtunoase desbateri a «Sejm»-ului, dornic de puteri nelimitate.

Guvernul Ignațiu Paderevski, guvern de personalități, nu se bucura în parlament nici de majoritatea relativă fiind des expus la atacurile juste a partidelor de dreapta concentrate, în jurul contelui Roman Dmowsky, care, indirect, încerca să lovească în fostul socialist Paderevski.

Pilsudski cere contelui Dmowski să lase în pace guvernul, iar la refuzul acestuia, începe lupta dintre președintele republicei și președintele partidelor de dreapta coalizate.

Partidele politice fiind multe, cu greu se putea forma un guvern de lungă durată, astfel că în 7 ani Polonia a schimbat 14 cabinete și 142 de miniștri.

Cine era Dmowsky dușmanul Mareșalului"

Roman Dmowski unul din întemeietorii Poloniei a fost unicul apărător al acestei țări la conferința păcei. A dat un ajutor real restaurării patriei sale și avea mai multe șanse de a deveni președintele republicei decât Pilsudski, vechiul său adversar, cu care totuș a conlucrat la reclădirea patriei sale.

Dmowsky era naționalist moderat și ca atare nu putea admite — bazat pe majoritatea parlamentului — ca țara să fie condusă de socialiști. In credința lui Dmowsky se temea de socialiștii care neputincioși dăduseră Rusia, prada comunismului, iar credința lui Dmowsky se adeverește în ziua când Bolșevicii ajung la zidurile Varșoviei.

Termenului de «dreapta» sau «stânga» trebui să-i dăm un sens relativ căci Polonia pe vremea aceia fără deosebire de nuanță politică era unitară în vederile ei naționale «stânga» luptându în 1920 alături de «centru» și «dreapta» împotriva «stângei» sovietice care le amenința independența.

In acel timp «dreapta» condusă de Dmowsky era formată din partidul Naționalist-radical, Creștin-sociali și «Frontul patriei», «stânga» din Socialiști, Comuniști, Populiștii-radicali și Uniunea țărănească», «centrul» îngloba în rândurile sale partidele: Populiștii moderați, Partidul țărănesc având ca conducător pe Vincend Witos, fost de mai multe ori prim ministru fără a avea niciodată majoritatea în parlament. In ultimii ani dinaintea loviturei de stat la acest grup «centrist» s'a mai atașat și partidul naționalist muncitoresc care număra în rândurile sale sute de mii de muncitori.

Cu toate loviturile primite Pilsudski rămase la conducerea Poloniei până în anul 1922, guvernând cu ajutorul parlamentului NUMAI DE FORMA în fond folosindu-se de «technicienii» din afara partidelor.

DEMISIA LUI PADEREVSKI

Văzându-se încolțit din toate părțile cu toate că se bucura de prietenia lui Pilsudski, Paderevski demisionează, retrăgându-se definitiv din politică, în clipa când Polonia era amenințată de invazia bolșevică a lui Tuchacewski și Budienni.

In 1920 Vitos formează guvernul care trebue în grabă să militarizeze populația spre a face față pericolului roșu.

Războiul Polono-Bolșevic

Armata lui Tuchacevski, ajunge la zidurile Varșoviei. Bravul general Haller, încearcă fără succes să oprească invazia. Cavaleria roșie condusă de Budienni, ajunge la Vistula. Poporul îngrozit cere generalului — pe atunci — Pilsudski, gonirea adversarilor.

„DAR PATRIA TREBUE SALVATA!

Cei 100.00 de soldați ai generalului Haller și cei 20.000 tineri organizați încep cruciada pentru mântuirea Poloniei.

Femei, bărbați, copii, care văzuseră Polonia reînviată, se alăturară trupelor regulate. «PATRIA TREBUE SALVATA» e strigătul unanim al massei. Numărul soldaților crește vertiginos, ajungând la 600.000.

Tuchacevski e înfrânt pe malul Vistulei fiind nevoit să încheie o pace rușinoasă. Pilsudski își salvează pentru a doua oară patria.

ALEGERILE PARLAMENTARE DIN 1922

Pacea era încheiată, hotarele Poloniei, definitiv trasate. Alegerile efectuate în Noembrie 1922 dau parlamentului următorul rezultat: **Dreapta 163** deputați. **Centrul** — Populiștii moderați — 83 și **Stânga 41**. Pilsudski, liberatorul de două ori a Poloniei, prin victoria dreptei, deci a rivalului său Dmowsky se consideră învins.

Demisionează la începutul anului 1922 făcând să fie ales ca președinte de republică prietenul său Marutowikz care fiind asasinat după două zile de către un scriitor exaltat, e înlocuit la președinția republicei de către Stanislaw Wojcieklowski, om care nu prea agreia pe viitorul Mareșal.

Unul dintre motivele cele mai însemnate care au determinat pe Președintele Pilsudski să demisioneze era «noua constituție» votată de parlament, constituție care micșora la maximum drepturile unui președinte de republică. Acesta era singurul mijloc, prin care se putea răzbuna contele Roman Dmowsky, președintele majorității parlamentare și vechiu rival al lui Iosif Pilsudski.

Stanislav Wojciekhowski, noul președinte al republicei numește un guvern Sikorski-Witos compus din majoritatea parlamentară. Noul ministru de războiu fiind dușman declarat al lui Pilsudski, ultimul — șef al Statului Major — demisionează din armată retrăgându-se pe moșia sa din Sulejock.

Guvernul Sikorski-Witos rămâne la cârma Poloniei până în anul 1925 când e înlocuit cu cabinetul Grabski cabinet care introduce în locul mărcii germane — extrem de devalorizată — o nouă monetă națională: ZLOTUL.

Din cauza multelor piedici puse în calea acestui guvern, Grabski demisionează la 9 Mai 1926, când revine un guvern de centru condus de fostul ministru și președinte de consiliu Witos. Pilsudski omul care se sacrifică pentru patria sa nu poate admite aceasta.

Paul C. Petzi

*) In numărul de mâine: «Lovitura de stat din 12 Mai 1926. Dictatura lui Pilsudski. Polonia de azi.

Intrevederile d-lui dr. C. Angelescu la Paris

Aseară a sosit în Capitală venind dela Paris d. dr. C. Angelescu, ministrul educației naționale.

D. ministru Angelescu a avut în capitala Franței, întrevederi cu d-nii. Flandin, Louis Marin, de Monzie și Zay, ministrul educației cu care a conferit asupra ultimelor modificări aduse învățământului în România.

Alegeri complimentare în jud. Iași

IAȘI, 4. — Astăzi au avut loc alegeri complimentare și anume în comunele Andreieșeni, Ceplenița, Dumești și Valea Mare. In total au obținut: guvernul 829 voturi și 10 mandate; cuziștii 535 voturi și 4 mandate; național-țărăniștii 411 voturi și 3 mandate; georgiștii 185 voturi și 2 mandate; lista gospodărească 28 voturi.

Sfințirea troiței ridicată în amintirea unui erou din Jariștea jud. Putna

FOCȘANI, 4. — Duminica trecută, în prezența populației din împrejurimile comunei Jariștea, a unei delegații a decoraților cu „Virtutea Militară" și un pluton cu soldați și gorniști, a avut loc sfințirea Troiței ridicată în amintirea eroului Crăciun Ion mort în războiul de Intregire a Neamului și decorat cu cel mai vechi semn de vitejie „Virtutea Militară de Războiu".

Slujba religioasă a fost oficiată de către părintele Rădvag iar corurile compuse din băeții și fetele școlilor primare din com. Jariștea conduse de d-nii: instit. Fudulică, Dulgheru, Stavarache și d-na Șerbănescu conducătoarea copiilor mici.

Au vorbit d-nii: directorul școalei primare Stavarache, Petre Meiron președ. decoraților cu „Virtutea Militară" de Războiu. Cuvântătorii au preamărit eroismul lui Ion Crăciun și au adus mulțumiri d-lui general Levenți comand. Diviz. a 6-a, d-lui Petre Meiron cât și tuturor celor care au participat la această măreață solemnitate.

Afaceri jidovești

O editură evreiască

Cine face propaganda românească în străinătate. — Compromiterea autorităților românești

Recomandația inspectoratului industrial și jidanii dela editura de propagandă „România"

Propaganda românească în străinătate este încredințată — de cele mai multe ori — străinilor și mai cu seamă evreilor. Nu este ocazie mai nimerită pentru ei de a ne compromite, de când atunci când e vorba de a fi reprezentanți în străinătate, când e vorba de o propagandă românească peste hotare. Și mai ales când această propagandă se poate valorifica, fie politic, fie comercial.

La expozițiile organizate în străinătate, ne reprezintă — mai cu seamă la cele industriale — evreii, expunând intenționat obiecte cari nu ne fac nici o cinste. Fondurile, necesare participării României la aceste expoziții internaționale, le plătește însă gras statul român. Un caz: expoziția din anul trecut dela Tel-Aviv!

Turneele footballului românesc, au rămas, de pildă, de pomină în Ungaria, unde echipierii «culorilor românești», de acelaș sânge cu acei din echipa adversă, s'au înfrățit în nebunia ceardașului revisionist!

De, propagandă românească peste graniță!

Sunt, apoi, o sumedenie de reviste cari țin cu orice preț să ne facă «propagandă românească» în străinătate. Toate sunt conduse de jidani. Fondurile de propagandă ale ministerului de externe, sunt supte fără nici o milă. E de prisos să mai amintesc — în această ordine — nesfârșitele mijloace de propagandă românească în străinătate — cari în realitate nu sunt decât «mijloace» de compromitere a tot ce este românesc, dar în caelaș timp, admirabile mijloace de îmbogățire a multor jidani «cu inițiativă» în această direcție.

Ne oprim aici, pentru a evidenția un «caz» recent, unde întâlnim: jidani gheșeftari, români complici, autorități vinovate, escrocherii, pe toată linia și natural, nu puteau lipsi fondurile ministerelor, încasate pentru... propaganda românească!

ESCROCHERIILE JIDANILOR DELA EDITURA DE PROPAGANDA «ROMANIA»

E vorba de editura de propagandă «România», care își are sediul în București, Bd. Tache Ionescu No. 2 (Palatul Scala).

Un grup de jidănași din Capitală, cu alții din Cluj și Satu Mare în frunte cu: Franko, H. Emilian, Haimovici și Robert Lobensohn, au pus bazele acestei edituri, pentru a scoate o serie de lucrări în vederea unei «susținute» propagande românești peste hotare și mai ales pentru Expoziția internațională dela Paris.

Câtă obrăsnicie la acești jidănași! Ca și cum în țara noastră nu s'ar găsi un român pentru acest lucru tocmai d. Franko și Lobensohn să ne facă țara cunoscută la Paris!

Reprezentanții și proprietarii acestei edituri, înființate încă de acum un an, cutreeră instituțiile și încasează mari sume de bani, eliberând chitanțe fără să mai trimită «lucrarea de propagandă românească».

O recomandație a ministerului de industrie și comerț

— Inducerea în eroare a opiniei publice —

Intr'adevăr, șarlatanii dela editura de propagandă «România», prezintă ori unde se duc, acte din cari rezultă că reprezintă o editură oficială a ministerului de industrie și comerț. Iată, facsimilul unui act, utilizat în mii de exemplare, datorită căruia, jidanii au reușit să încaseze importante sume de bani:

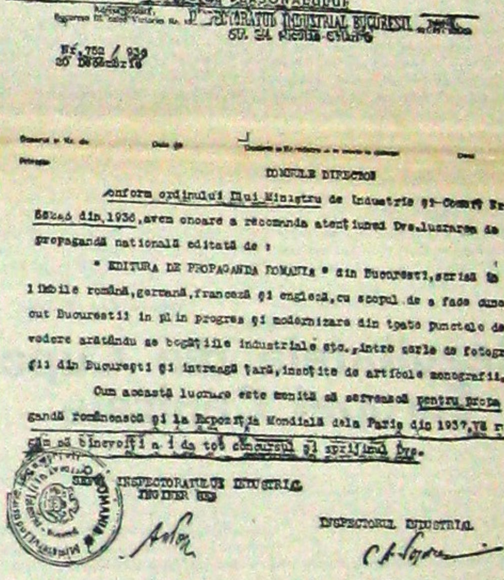

REGATUL ROMÂNIEI
MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI COMERȚULUI
DIRECȚIUNEA INDUSTRIEI
SERVICIUL PERSONALULUI
INSPECTORATUL INDUSTRIAL BUCUREȘTI
Nr. 752 / 936
20 Decembrie

DOMNULE DIRECTOR

Conform ordinului Dlui Ministru de Industrie și Comerț Nr. [illegible] din 1936, avem onoare a recomanda atențiunei Dvs. lucrarea de propagandă națională editată de :

" EDITURA DE PROPAGANDA ROMANIA " din București, scrisă în limbile română, germană, franceză și engleză, cu scopul de a face cunoscut Bucureștii în plin progres și modernizare din toate punctele de vedere arătându se bogățiile industriale etc., într'o serie de fotografii din București și întreagă țară, însoțite de articole monografii.

Cum această lucrare este menită să servească pentru propagandă românească și la Expoziția Mondială dela Paris din 1937, vă rugăm să binevoiți a-i da tot concursul și sprijinul Dvs.

ȘEFUL INSPECTORATULUI INDUSTRIAL
INGINER ȘEF

INSPECTORUL INDUSTRIAL

SUNT NECESARE LAMURIRI

Deosebit de acest act, în toată corespondența editurei, se întrebuințează plicuri oficiale de ale ministerului de industrie și comerț.

Interesându-ne mai îndeaproape, am constatat că intr'adevăr, evreii amintiți au obținut din partea ministerului de industrie și comerț o aprobare, încă din 12 Decembrie 1936, ca editura așa zisă de propagandă «România», să servească pentru propaganda românească peste granița și la Expoziția de la Paris.

Aprobarea se poate găsi la No. 74562/936 și la No. 68170/936 și 66223/36 al Direcțiunei personalului din ministerul de industrie și comerț, iar recomandația pe care o publicăm, emană dela Inspectoratul II industrial, București strada Șelari 6, fiind înregistrată sub No. 752 din 20 Decembrie 1936.

*

Ministerul de industrie și comerț, are datoria să lămurească opinia publică. Este necesar să știm dacă are vreun amestec în jaful organizat de grupa lui Haimovici. Este necesar să știe, Țara românească, dacă jidanii aceștia sunt intr'adevăr patronați de o instituție de stat, și mai ales, e necesar să se știe, cine este amestecat în această afacere?

Lămuririle nu trebuie să întârzie!

Nicolae V. Iliesiu

Intre adevărul naționalist și minciuna bolșevică

Intr'un ziar de dimineață, apar, dela o vreme, niște reportagii asupra situației din Spania, semnate Geo Bogza, — știți, cunoscutul «scriitor» pornograf, care a avut deaface cu justiția cu câteva luni în urmă. Intrucât aceste constatări la fața locului sunt străbătute de o totală lipsă de informație sau, mai precis spus, dirijate de o vădită rea credință, am ținut să punem lucrurile la punct. Evreii comuniști cei din slujba lor, încearcă, prin orice mijloace, cu prețul unor sacrificii cât de mari, derutarea opiniei publice, pe bazele unui fals umanitarism, în dosul căruia se ascund cele mai oribile crime, profanări și sacrilegii pe cari le-a cunoscut lumea. Geo Bogza, «scriitorul» pornograf, a fost trimis în Spania, pentruca să fotografieze, să observe și să redea — de la un birou foarte comod și foarte bine adăpostit — situația «veridică» de pe fronturile și din orașele spaniole.

Pentru că este inadmisibil ca opinia publică să fie bombardată cu minciunile sfruntate, cari apar într'un ziar — sub girul și și sub răspunderea unui om fără morală, scrise, deci, de un om care n'are dreptul să le discute, care nu poate administra morală și care, înainte de a le scrie, n'a trăit, în toată dramatica ei desfășurare, vijelia spaniolă, — vom discuta noi azi problema între hotarele adevărului pur.

După plecarea noastră în Spania și după întoarcerea cu cei doi mari camarazi căzuți, întreaga opinie publică a fost preocupată mai mult de războiul din Spania.

Intreaga presă creștină a scris o serie de articole asupra mișcării naționaliste a generalului Franco. Nu este astăzi Român care să nu vibreze în clipa unei noui biruințe naționaliste. Reprezentantul dela noi al guvernului dela Valencia și-a dat seama de marea simpatie a poporului românesc față de teza naționalistă și creștină a Spaniei, simpatie care a culminat prin participarea efectivă a legionarilor în războiul spaniol și prin sfânta jertfă a lui Ion Moța și Vasile Marin.

Democrația se găsia în panică. Trebuia făcut ceva. O întreprindere de campanii tendențioase și de falsuri trebuia organizată.

Gazetele «democratice» nu prea îndrăzniau. Și, dealtfel, sunt destul de deocheate în fața opiniei publice. A «apărut» un nou ziar. Nu ne interesează, azi, cine sunt conducătorii din umbră.

Ziarul acesta trebuia să susțină — după însăși mărturisirea directorului — *ideea de stânga*.

Trebuia să lovească în naționalism și în creștinism, prin urmare. Și, pe deasupra, trebuia lansat pe linie senzațională.

A fost scos un om din huruiala scandalului pornografic și trimis în Spania, pentru a combate creștinismul, naționalismul, și, pentru a evidenția «ororile» regimului Franco. In acelaș timp, produsul scandalului pornografic, Geo Bogza, trebuia să reliefeze ținuta morală și umanitaristă a comuniștilor.

Indrăzneala e prea mare. Frizează, de departe, obrăznicia și lipsa de bun simț.

Geo Bogza scrie un reportaj în care povestește bombardamentul aerian asupra orașului Bilbao. Nu cred, *nicidefel*, că Geo Bogza a stat, o clipă măcar, în Bilbao, sub focul avioanelor sau că a putut ajunge până acolo. Sunt destule agenții de presă la Handaye, Saint Jean de Luz, un alt orășel pe malul golfului Biscaya, — de unde, cu bogata sa fantezie, «scriitorul» pornograf, a izbutit să facă un articol «senzațional».

Nu *prin senzațional* se judecă situația din Spania. Ci prin *adevăr*, prin *bun simț*. Ceiace se petrece acolo nu este *subiect reportericesc* pentru gazete. Ci un eveniment istoric, de proporții uriașe, cu urmări serioase pentru întreaga lume.

Iar prin reportagiile unui ziar de dimineață, nu se pot șterge amintirile însângerate de ieri. Nu se pot uita sutele și miile de preoți chinuiți, cu o plăcere sadică de bestiile comuniste. Lumea creștină de pretutindeni, se va înfiora întotdeauna la amintirea bestialităților comise de comuniștii spanioli, profanări de mânăstiri, violarea călugărițelor, necinstirea fetițelor și — îngrozitoare viziune! — batjocorirea cadavrelor. Nu, nu nimeni nu va putea uita aceste tablouri de demență și de sadism fără precedent. Nu se pot îngropa aceste icoane sfâșietoare, — arderea și dărâmarea mânăstirilor — prin intermediul unor articole de ziar. Ce s'a întâmplat la Bilbao, sub focul avioanelor naționaliste, — hai să admitem! — a fost ceva din *firea războiului*, din inevita*bilul războiului*. In războï, se întâmplă multe lucruri cari, analizate în parte, sunt dureroase.

In ce privește ororile comuniștilor, însă, — pe cari eu le-am văzut și le-am trăit, în furtuna tranșeelor, — ele denotă o mentalitate sălbatică.

Crimele comuniste au fost regisate *de bună voie, din proprie plăcere*, de perversitatea unor suflete fără Dumnezeu și fără lege. Fără morală și fără milă.

Comuniștii au tras cu mitraliera în obrazul lui Hristos; *pentrucă așa au vrut ei*, au necinstit femeile și au junghiat copilițele, pentrucă așa *le cerea bestia din ei*. La comuniști nu era vorbă de un act al războiului pe care *nu-l voiți înlătura*.

Aviatorii naționaliști *nu vedeau în cine loveau* și *nu voiau să lovească în copii*, dacă — să zicem — au lovit.

Comuniștii schingiuiau, *pentrucă voiau să schingiuiască*, Batjocoriau, *pentrucă asta le este legea*.

Iată, acestea sunt pozițiile. Acesta e adevărul. Minciuna comunistă trebue să ațipească. Pentrucă, de departe, strigă o Spanie creștină și însângerată, o Spanie naționalistă și batjocorită, spre adevăratele inimi românești: Spre adevăr. Spre morala adevărată. Și spre voia lui Dumnezeu care se va împlini peste *minciuna* unor reportagii «senzaționale».

Neculai Totu

Citiți
în «VREMEA» de Duminică 4 Iulie: «Conflictul dintre generații», de C. A. Donescu; «Ideia de generație și realitățile ei», de N. Davidescu; «Geometria hotarelor», de C. Delaturtucaia; «Svâcniri colective», de dr. C. Vlad; «Fiul», nuvelă inedită de Horia Stamatu; «Adevăratul Vasile Pârvan», de Arșavir Acterian.
O pagină cu instantanee: Vizita Suveranului la Varșovia.

Conferințele militare polono-române dela statul major

Vineri după amiază a sosit în Capitală o delegație de 11 ofițeri superiori polonezi, șefi de secții în statul major, condusă de d. general Stackiewicz, șeful marelui stat major al armatei poloneze.

Sâmbătă dimineață, oaspeții au asistat la solemnitatea înălțării în grad a noilor sublocotenenți, iar după amiază au depus o coroană la mormântul Eroului Necunoscut.

Eri, ofițerii polonezi, însoțiți de d. col. Constantin și de d. maior Olteanu, au vizitat Valea Prahovei.

Azi dimineață la orele nouă, au început la statul major, conferințele militare cari vor dura până Vineri.

50 la sută reducere pe C. F. R. pentru participanții la hramul mânăstirii „Isvorul Miron"

Inapoierea dela hramul mânăstirii «Isvorul Miron» se va face gratuit pe baza biletului întreg ce a servit la ducere, vizat de stația Margina fără nici o altă formalitate.

Nu se admit nici întreruperi nici schimbări de rută.

Schimbarea de clasă, la înapoiere se va face cu 50% reducere. Suplimentul și tichetul se va plăti integral atât la ducere cât și la înapoiere.

Pentru bunele inimi românești

Stănescu Toma, un român cum se cade, are soție și un îngeraș de fetiță. Dar n'are ce să le dea de mâncare. Fiind suferind ,nu poate găsi ocupație după puterile lui.

Ar dori să-și deschidă un chioșc de zarzavat, care să-i aducă o existență omenească, dar n'are capital.

Români și românce, gândiți-vă puținel și la fetița lui Toma Stănescu și dați acestui om, o creștinească mână de ajutor.

Orice ajutoare se primesc în str. Ogorului 14, prin Dudești, sau la redacția ziarului nostru.

SPORT

La Lodz

România-Polonia 4-2 (3-2)

Matchul disputat la Lodz între echipele naţionale ale României şi Poloniei s'a sfârşit cu 4—2 după un joc în care echipa noastră naţională a avut majoritatea atacurilor.

Punctele au fost marcate de Dobay, Baratki, Bodola, Baratki (cu capul) şi de Pliontec şi Matyas.

Au ratat situaţii reale Dobay, Pico (extrema dreaptă) şi Matyas (înaintaşul centru).

Matchul acesta a consfinţit valoarea lui Felecan care a fost stâlpul apărării, într'o zi când Bürger degaja defectuos, iar Pavlovici avea tracul juniorilor.

Iosnş Covaci, la radio, a recunoscut jocul admirabil al lui Felecan şi Bodola. Acesta a angajat încontinuu echipa în atac, unde Moldoveanu a izbutit să tragă jocul pe dreapta pentru ca autorii punctelor să fie liberi.

Dela polonezi, cei mai buni au fost Stzepanak (fundaşul stâng) hal ful centru, Pico, Piontec şi interul stânga. Aripa dreaptă a jucat deruntant, amintind aripa Bodola-Ciolacu sau Pencef-Pessef. Vom reveni.

Drumuri în Bucegi

Valea seacă a Caraimanului

A fost considerată multă vreme drept „piatră de încercare" a turiştilor doritori de aventuri în abruptul Bucegilor. Nu e multă vreme de când această sălbatică adâncitură în pieptul Caraimanului trecea drept cel mai greu dintre itinerariile posibile din abruptul prahovean al Bucegilor. In ultimii ani, însă, tehnica alpină progresând mult la noi, s'au dovedit a fi posibile de urmat şi alte frumoase itinerarii de abrupt. Astfel, alpiniştii au reuşit să cucerească treptat o întreagă serie de pereţi colţi, şi vârfuri virgine, creindu-se în acest mod noui trasee de urmat şi noui prilejuri de manifestare şi activitate alpină pentru căţărătorii îndrăzneţi. Cu toate acestea, Valea Seacă din Caraiman a rămas un drum de încercări, de greutăţi, cu variate probleme alpinistice, pe care fiecare turist ar trebui să-l parcurgă înainte de a trece la ascensiuni în ţinuturile cu adevărat grele ale muntelui.

Valea Seacă e singura adâncitură mai însemnată care brăzdează de sus până jos şi prin mijlocul ei faţa răsăriteană a Caraimanului. Ea descinde chiar din marginea platoului şi anume din „Şeaua Caraimanului". Măreţul monument, Crucea Eroilor, stă de strajă la obârşia acestei văi, la o altitudine de 2300 metri.

Ascensiunea văii se începe din zona păduroasă, urmând poteca special marcată care ne conduce în firul văii, la circa o oră de mers dela Buşteni. Porţiunea inferioară şi mijlocie a văii, nu prezintă obstacole prea grele, însă oferă celui care o parcurge o privelişte din cele mai romantice. Ca o cascadă de imenşi bolovani prăvăliţi, Valea Seacă se aruncă din golul spre pădure printre albi pereţi de stâncă şi maluri bogat învestite. Printre luminişul pâlcurilor de larici se profilează tocmai sus, în creştetul de piatră al Caraimanului, impunătoarea siluetă a Crucii Eroilor, ţinta ascensiunei noastre.

Dela confluenţa cu Valea lui Zangur, ce vine din stânga, valea se deschide mult. In dreapta, ţâşneşte imensa lamă de piatră a crestei „Picături", iar de partea cealaltă a văii, apare bizarra siluetă a „Ţancului Uriaşului" ale cărei linii întocmesc — privit sub un anumit unghiu — un imens profil omenesc.

Pe la altitudinea de 2000 m., traversăm larga cingătoare de iarbă a „Brâului Portiţei". De aci înainte, firul văii se ascunde într'un întunecos horn, pe aproape 300 metri diferenţă de nivel, care constitue partea finală şi cea mai grea a ascensiunei. Căţărătoarea începe cu „Săritoarea Portiţei", primul obstacol serios, a cărui escaladare constitue, dealtfel, un mic examen al forţelor. Urmează o întreagă serie de blocuri şi „fisuri" cu variate probleme de căţărătură, apoi „Hornul Adânc", obstacol care prin îngusta lui poliţă de piatră înclinată în două plane şi pe care suntem nevoiţi să trecem, prezintă o delicată problemă de echilibru. Urmează „Săritoarea Mare", cel mai mare „hop" al văii. Crăpătura prin care escaladăm este aproape verticală şi are aproape 20 metri înălţime. Odată aceasta trecută, un singur obstacol mai uşor ne mai desparte de punctul final al ascensiunei văii care la sfârşit în brâneagul de sub „Streaşina Văii Seci". De aci, ocolim „Creasta spânzurată" pe un scurt brâneag care, şerpuind deasupra abisului, răsplăteşte din belşug pe acela care a întreprins ascensiunea văii, prin minunata privelişte ce oferă asupra hăurilor şi crestelor vecine. Cu aceasta, drumul nostru la sfârşit, ieşind „la mal" în Şeaua Caraimanului, lângă Crucea Eroilor.

Alexandru Beldie

Rezultatele din Cupa Europei Centrale

BUDAPESTA, 4. — In cadrul Cupei Europei Centrale s'a disputat azi aci matchul Ferencvaros-First Vienna. Rezultatul este 2:1 (2:1) pentru echipa ungară.

*

VIENA, 4. — Matchul Admira—Genova, disputat azi aci în cadrul Cupei Europei Centrale, a adus un rezultat nul, şi anume 2:2 (0:0).

Golul egalator al italienilor a fost marcat printr'un penalty, care a prilejuit o demonstraţie ostilă din partea asistenţei.

*

VIENA, 3. (Rador). — In faţa unei asistenţe evaluată la 45.000 spectatori s'a desfăşurat azi matchul Austria-Ujpest, contând pentru Cupa Europei Centrale.

După un joc extrem de spectaculos şi de emoţionant, deoarece adversarii erau de forţe aproape egale, demonstrând o eficacitate care de altfel se vede şi din rezultatul realizat, matchul s'a terminat cu 3:1 (1:2) pentru Austria.

*

ROMA, 4. — Azi s'a disputat aci matchul internaţional de football între echipa elveţiană, Grashoppers şi Lazio.

Gazdele au învins pe campioana Elveţiei la scor, rezultatul fiind 6:1.

Turul Poloniei a luat sfârşit

Ţapu al 11-lea în clasament

VARŞOVIA 4. — Turul ciclist al Poloniei s'a terminat cu etapa finală Lodz-Varşovia.

In clasamentul general primele patru locuri pe echipe sunt deţinute în ordine de echipele poloneze: I, II, III, IV, Locul 5 îl ocupă România.

In clasamentul individual s'a clasat întâi primul Napierala (Polonia).

VARŞOVIA. — Rezultatul tehnic al turului ciclist al Poloniei este următorul:

Individual: 1. Napierala (Polonia) 43 ore 05 min. 53 sec.

Românul Ţapu s'a clasat al 11-lea cu timpul: 44 ore 47 min. 8 secunde.

Hrenciuc (România) a ocupat locul al 19-lea cu 46 ore 06 min. 38,6 secunde.

Rezultatele diviziei naţionale B.

In drum spre titlul de campion al seriei estice din divizia B, Sportul Studenţesc a învins eri, la Cernăuţi pe Iahn cu 2—1 (1—0).

Pentru studenţi au înscris Tache Dumitrescu şi Titi Dumitrescu.

Punctul victoriei a fost marcat în ultimul minut, în urma unui corner bine bătut de Gică Popescu.

Celelalte rezultate sunt:

Galaţi: D. V. A. — I. A. R. 1—1.

Constanţa: Victoria — Tricolor C. F. P. V. 4—0 (1—0).

Lugoj: Jiul— Vulturii 2—0 (1—0).

Sibiu: Şoimii — revine Griviţa 2—0 (1—0).

Germanul Bautz conduce în Turul Franţei

PARIS 4. — Etapa Belfort-Geneva din Turul ciclist al Franţei a fost împărţită în trei.

Prima parte a etapei, Belfort - Lons les Aulnier de 178 km., a fost câştigată de concurentul individual Puppe înaintea spaniolului Berendero.

Partea a doua a etapei de 34 km., până la Champagnole a fost câştigată de echipa belgiană, înaintea celor franceză, italiană, luxemburgheză, elveţiană şi germană.

Ultima parte a etapei de 93 km., până la Geneva, a fost câştigată de elveţianul Amberg înaintea lui Zimmermann şi Speicher.

Clasamentul general: germanul Bautz poartă tricoul galben, urmat de Archambaud (Franţa) şi Amberg (Elveţia).

Ciclism

Gică Rădulescu (B. Vestire) a pierdut primul loc datorită ghinionului

Reuniunea organizată de polisportiva grupare Viforul-Dacia a obţinut un strălucit succes. Alergarea a avut loc pe velodromul prim. Sect. de Verde. In cursa omnium» categoria I, victoria a revenit tânărului alergător AGATON (A. M.). Favoritul cursei TRAIAN CONSTANTIN (Vif.-Dacia) a pierdut datorită maşinei, mult prea demodală pentru pistă. Dacă ar fi avut o maşină special de pistă altul ar fi fost rezultatul.

La categoria «începători» victoria a revenit lui Steinhard (A. M.), incontestabil cel mai bun alergător al lotului.

In cupa «Gazetarilor», GICA RADULESCU, reprezentantul nostru a pierdut primul loc datorită unui mare ghinion.

Pornit în trombă chiar dela lăsarea steagului, Gică Rădulescu (Buna-Vestire) are neşansa să-i sară lanţul. Timpul necesar care i-a trebuit reprezentantului nostru ca să-şi repună lanţul permite celorlalţi concurenţi să se detaşeze cu aproape un tur. Acest fapt nu-l demoralizează pe Rădulescu care se pune în urmărirea lor. După câteva ture reuşeşte să prindă plutonul, luând chiar conducerea. In penultimul tur ghinionul care l-a urmărit tot timpul pe simpaticul nostru reprezentant, îşi spune şi de data aceasta cuvântul. Vrând să se detaşeze de restul concurenţilor, Rădulescu forţează, rupându-şi deastădată lanţul. Acest fapt îl obligă la abandon.

GICA RADULESCU, un veritabil talent, a pierdut o alergare care normal ar fi trebuit să-i revină, el fiind cu două clase superior celorlalţi concurenţi. Cursa a fost câştigată de un neofit.

Rezultatele technice

INCEPATORI:

Prima semi-finală:

1. Teodorescu (P. N.).
2. Steinhard (A. M.).

A doua semi-finală

1. Pantazescu (M.).
2. Palade Vsile (M).

Finala

1. Christache Teodorescu (P. N.).
2. Steinhard (A. M.)
3. Pantazescu (M).

Eliminare

1. Pantazescu (M).
2. Steinhard (A. M.).
3. Teodorescu (P. N.).

CATEGORIA I-a şi II-a

Viteză

1. Agaton (A. M.).
2. Traian C. (Vif. Dacia).

Contra cronometrului

1. Traian Constantin 1.36 4/4.
2. Agaton 1.38 4/5.
3. Norhadan 1.42 4/5.

DEMI-FOND 20 ture:

1. Valter Agaton 14 pct.
2. Traian C-tin 20 pct.
3. Norhadin 22 pct

GAZETARI:

1. Un neofit
2. Grigoriu (Timpul)
3. Gavrilescu (G. Sp.).

NICU NICOLAU

Aseară la ora 6, au aterizat pe aerodromul Băneasa, 13 dintre concurenţii la Cupa „M. Cantacuzino"

Restul de doi au abandonat cursa

Aseară la ora 6, a avut loc pe aerodromul Băneasa, aterizarea echipagiilor concurente la cupa „Mircea Cantacuzino". După cum se ştie, aceasta constitue cea mai importantă competiţiune a aviaţiei noastre de turism.

Pe aerodrom au fost prezenţi d-nii: inginer Nicolae Caranfil preşedintele juriului, comandor Popovici dela Aero-Clubul Regal, general Beroniade, d-na Ioana Cantacuzino, I. Bastaky directorul general al I. A. R.-ului, comandorii: Gică Iacobescu, Demetrescu şi Stăncuţescu, căpitani: Cristescu-Pompei, Popa şi locot. Abeles, d-nii inginer Apel, Borănescu-Lahovary şi profesor Ţinţă. Un numeros public a ţinut deasemenea să fie prezent la sosirea concurenţilor.

SOSIREA CONCURENŢILOR

Puţin după ora 6, a aterizat primul, d. Bob Vârnav.

In ordinea sosirilor au venit după d-sa:

2. d-ra Irina Burnaia.
3. d. judecător Gh. Balş.
4. d. Gh. Nasta.
5. d. Dacian
6. d. inginer Cocluş.
7. d. inginer Lindner.
8. d. inginer Rădulescu.
9. d. Andrei Cosca .
10. d. Lascu.
11. d. inginer Frima
12. d. inginer Florescu.
13. d. Soutzo.

Restul de d-nii dintre concurenţi, d-nii ingineri Klompe şi Sidery, au abandonat cursa. D. Sidery nu şi-a mai luat zborul dela etapa Cernăuţi simţindu-se bolnav, iar d. Klompe a avut la Galaţi un accident în care i s'a frânt elicea

*

In numele juriului, al cărui preşedinte este, d. inginer Caranfil, a mulţumit concurenţilor, arătându-le că rezultatul probei este mulţumitor din toate punctele de vedere.

Azi la sediul F. A. R. R.-ului se vor face calculele pentru a se stabili ordinea de clasificare a piloţilor concurenţi. Acest rezultat va fi cunoscut — probabil — deseară sau mâine. Joi va avea la Aero-Clubul Regal, o recepţie cu care prilej se vor atribui şi premiile celor ce-au concurat şi s'au clasat printre cei dintâi.

EXCEPŢIONALUL BUDGE

Campionatele de tennis dela Wimbledon s'au terminat cu victoria netă a Americanilor. Mai bine zis a americanului Budge, care a realizat cea mai frumoasă performanţă a tennisului american.

La simplu, Budge învinge pe Von Cramm. De notat este că singurul set pierdut în aceste campionate a fost dela compatriotul lui, Parker, în semifinale.

La dublu, Budge-Mako înving pe Hughes-Tuckey.

Iar la dublu mixt Budge-Marble înving Petra-Mathieu.

Aşa dar Americanii sunt în formă mare iar BUDGE va aduce şi Cupa Davis pe continentul nou.

LT. ZAHEI

a câştigat cu Troiţa proba de sărituri la Duesseldorf, înaintea căp. Hasse, lt. Ţopescu, lt. Brinkmann şi căp. Rang.

TELEFON CLUB

Invingând la Constanţa pe Gloria C. F. R. dela Galaţi cu 2-1 (1-0) la a treia ediţie, a intrat în Divizia B

Străduinţele clubului sunt justificate şi le urăm noroc.

COVACI

în calitate de căpitan al echipei a spus câteva cuvinte despre joc la radio. La un moment dat a tăcut şi cineva i-a şoptit: «Trăiască ţara românească». Şi aşa Kopek a reprodus papagaliceşte trei cuvinte mari, uriaşe, vulcanice însă pe un ton atât de rece... Dece?

Carnet

In culisele ciclismului nostru se duce o campanie susţinută pentru anularea cursei «Gazetarilor». Motivul: printre concurenţi au fost şi alergători consacraţi, fapt care a imprimat cursei o alură infernală. Se pare că această «celebră cursă» a Gazetarilor va necesita o nouă ediţie. Cu atât mai bine. Dat fiind ghinionul de care a fost urmărit reprezentantul nostru, sperăm că în matchul viitor să avem câştig de cauză.

*

Simpaticul nostru confrate, Anif ne-a declarat imediat după cursa «Gazetarilor» următoarele: Sunt deziluzionat de performanţa mea. Am fost indus în eroare. M-am antrenat toată săptămâna pe distanţa Bucureşti-Ploeşti. Cursa, care a măsurat distanţa de 5 km. fiind prea scurtă pentru antrenamentul meu nu mi-a permis să dau dovadă posibilităţilor mele.

O splendidă excursie pentru studenţi

Facultatea de drept organizează pentru zilele de 10, 11 şi 12 Iulie o frumoasă excursie în delta Dunării, cu oprire în toate porturile.

Excursiunea se face în condiţiuni extrem de avantajoase şi la ea pot participa şi studenţii altor Facultăţi.

Locurile fiind limitate, înscrierile se primesc la secretariatul Facultăţii, numai până Miercuri 7 cor. între orele 12-1 şi 6-8.

Participaţi la splendidele excursiuni organizate de secţiunea noastră de „Turism şi Voiaj" spre:

BERLIN.... (Dresda Nuerenberg) şi

PARIS.... (Expoziţia Universală)

ambele metropole vor putea fi vizitate într'un singur voiaj, între } b) 17 Iulie — 5 August; c) 14 August — 2 Septembrie

Cele mai instructive voiajuri în vacanţa de vară.

Persoanele din provincie vor putea să ne remită actele pentru paşaportul colectiv prin poştă, iar taxa de participare prin Cec Poştal No. 1256.

Costul Voiajului:

Dela şi până la Bucureşti cl. III-a lei 16.350, cl. II 18.500

Dela şi până la frontieră cl. III-a lei 15.500, cl. II 17.350

Inscrieri şi informaţiuni suplimentare, prospecte, la cerere se vor trimite de către

Secţia de Turism şi Voiaj a „BUNEI VESTIRI"

Bulevardul Elisabeta Nr. 12, et. II — Telefon 4.85.82.

Pregătiţi actele necesare paşaportului din timp; Locuri strict limitate.
Călătoria până la Berlin cu vagoane cu paturi.

Mitică Dobrescu - unificatorul

Problemele cele mai vaste ale istoriei universale şi naţionale, privite dela ameţitoarea înălţime aiuristico-democratico-wilsoniană şi bulgărea-că a procurorului umanităţii.

Am arătat în foiletonul de Sâmbătă, pricinile reale cari au determinat Consiliul de disciplină al Baroului de Ilfov, să separe pe d. DEM. DOBRESCU de d-nii Georogeanu şi Vlădescu, spre a-l judeca osebit. Ne rămâne ca astăzi să arătăm în concret, cu exemple, pentru ce ex-procurorul umanităţii a stârnit un puternic val de compătimire chiar şi printre adversarii săi.

Iată aşa dar câteva citate elocvente din voluminoasa lucrare a pacientului Dobrescu: «PATRU ANI DE DECANAT» care l'a scăpat de Consiliul de disciplină spre a-l duce înaintea unui consiliu de psihiatri:

UNIFICAREA LEGISLATIVA IL PREOCUPA PE MITICA

«Unificarea legislaţiei — scrie d. Dobrescu la pagina 129 a memorabilei sale lucrări — n'a făcut nici un pas în timp de doui ani, de când ne-am unit cu fraţii noştri.

«Până astăzi n'am văzut decât teorii militariste de unificare, emise ACUM CATEVA MII DE ANI de Tamerlan, Gingishan şi alţi cuceritori. Fără să ne gândim că de fraţii noştri ne-au despărţit mii de ani, că avem mentalităţi deosebite, că spiritul social are legile lui ştiinţifice de unificare, am căutat să tăem cu spada nodul gordian şi să trecem în faţa fraţilor noştri de cuceritori».

Ar însemna desigur să întunecăm această imagină de aiurcală sublimă, dacă am încerca să insinuăm că de Tamerlan nu ne despart mii de ani ci numai vreo câteva sute. Cu atât mai mult, cu cât dacă în cronologia istorică se cam încarcă, d. DOBRESCU e adevărat «magnificenţian şi vilsonian» în domeniul, evident superior al filozofiei istorice. Aşa că vă rugăm să vă suspendaţi respiraţia şi să ascultaţi

MAI TARE CA DESCARTES

«Antropopitecul a devenit om, numai atunci când a descoperit îndoiala: dubito ergo homo sum şi din această îndoială a ieşit cultul libertăţii şi respectului ideii politice, filosofice, morale şi sociale, pentru că libertatea pentru toate ideile, însemnează îndoiala pentru orice idele.

«Numai cei săraci cu duhul sunt bogaţi în adevăruri eterne şi universale, pe când societatea umană, sceptică şi tolerantă, a trebuit să sfinţească pe luptător, tocmai din cauză că nu ştie să aleagă între o luptă şi alta».

După câte înţelegem noi, profanii, pentru d. MITICA DOBRESCU-KERSON cel mai potrivit simbol al luptătorului democrat, ar trebui să fie imaginea hipostaziată în transcendental a viţelului, oprit perplex la poarta cea nouă. Bun! Suntem de acord cu d-sa şi, până una alta, trecem la examinarea sistemului său, absolut nou şi original, de a simplifica istoria omenească. Aci ex-procurorul umanităţii este şi mai explicit, mai imperios şi mai sentenţios:

«Societatea omenească în mersul ei, trece prin anumite faze, caracterizate printr'o idee sau un sentiment preponderant, care dă fizionomia specială a acelei faze sociale. După faza violenţei sociale, omenirea se găseşte atâzi în faza escrocheriei sociale, în cari raporturile dintre indivizi, profesiuni, clase, rase şi SEXURI, sunt bazate pe înşelăciunea reciprocă şi în care cei slabi sunt înşelaţi şi exploataţi de către cei tari şi vicleni.» (Op. cit. pp. 138—139).

IN SFARŞIT, SE FACE LUMINĂ!

Abea acum, începem noi să vedem clar: d. Dobrescu nu este îmbrăţişat cu atâta căldură de către potlogari, izraeliţi şi estropiaţii morali şi intelectuali de la ADEVARUL, de cât pentru că d-sa e cel mai calificat apologet al ESCROCHERIEI. Din ce în ce mai interesant, nu-i aşa?

De aci şi abracadabrantele sale concepţiuni «morale», cu adevărat reprezentative pentru spiritul aforistic, aiuristico-bulgăresc al acestui cugetător deconcertant, care în loc să ajungă cea mai sgomotoasă ilustraţie a ospiciului ZERLENDI, a stat patru ani în fruntea unui decanat, iar

D. DEM. DOBRESCU

acum are pretenţiunea să guverneze cu ajutorul «moral» al jidanilor, însăşi UNIUNEA AVOCAŢILOR DIN ROMANIA».

Prin urmare, din moment ce tot ne aflăm în domeniul exemplificărilor, ascultaţi ceva şi despre *morala socială în funcţie de producţiune şi de cele două variante universale ale spiritului uman, Kaiserian şi Vilsonian:*

APRECIERI DE ACTUALITATE

«Orice producţiune (economică) din lume, — scrie d. DOBRESCU în memorabila sa lucrare la pagina 148 — şi oricât de mare producţiune mondială, n'ar putea să împace spiritul KAISERIAN dispreţuitor pentru cei slabi, pentru muncă şi pentru muncitor, dogmatic, brutal, huliganic, militarist, creaţionist, cuceritorist, privilegist şi exclusivist, cu spiritul VILSONIAN umanitarist, umanist, umanitar, egalitar, democratic, evoluţionist, revoluţionarist, criticist sceptic şi deci tolerant şi liberatar.

«Această cauză MORALA, această expansiune generală a vieţii de după război, a născut consumatori noi şi mulţi, astfel că omenirea suferă astăzi nu de subproducţiune, ci de supraconsumaţiune şi efectele transcendentale ale supraconsumaţiei crescânde — pentru că aşa cere legea expansiunii vieţei şi sufletului omenesc — se vor simţi din ce în ce mai mult».

PRIMA CONCLUZIE

N'am căutat să verificăm dacă şi intru cât s'a realizat această lege. Ceea ce suntem obligaţi să constatăm însă — şi s'o dovedim în mod amplu şi repetat cetitorilor noştri, — este că d. DEM. DOBRESCU suferă de o supra-producţie quasi-tropicală de idei şi gânduri supra-aiuristice, atât de simptomatice, încât cineva ar putea să-i jignească dacă s'ar preface măcar că-l ia în serios.

In ceea ce priveşte latura practică şi actuală a chestiunii, nu mai avem nici o grije. Avocaţii români sunt nu numai oameni de duh, ci şi profesionişti de elită, înzestraţi în primul rând cu simţul demnităţii şi cu o suverană aversiune faţă de ridicul. Nici în ruptul capului n'am voi să credem că aceşti oameni inteligenţi şi aceşti profesionişti de o calitate mai presus de ori ce bănuială ar putea să-şi facă un conducător şi un reprezentant în faţa lumii civilizate dintr'un logodnic al aiurelii, pe care posteritatea nu şi-l va putea închipui de cât vorbind, scriind şi *«cugetând»*, esclusiv pentru simpaticii pensionari de la ZERLENDI.

NICOLAE BOGDAN

Ţara aprobă sancţionarea

S'a primit la Baroul Ilfov următoarea telegramă dela Baroul Teleorman

DOMNULUI PREŞEDINTE AL COMISIEI DE JUDECATA C. ALGIU

Baroul avocaţilor Ilfov

Subsemnaţii avocaţi din Baroul Teleorman ne solidarizăm în totul cu deciziunea dată de dv. pentru sancţionarea avocaţilor comunişti duşmani ai neamului şi ai integrităţii morale a profesiunii noastre.

(ss) Teodor Bănescu, membru în consiliu; (ss) Zaharia Marinescu; (ss) Traian Dinulescu, membru în consiliu; (ss) Ioan Stamatescu; (ss) Stelian Ploşceanu; (ss) Gheorghe Stroescu; (ss) Mihail Stamatescu; (ss) Marin Comana; (ss) Mircea Niculescu; (ss) Contstantin Axinte; (ss) Ştefan Ştefănescu; (ss) Vasile Chivu; (ss) Ion Barca; (ss) Iancu Ionescu; (ss) Ion Manolescu; (ss) Mugur Niculescu; (ss) Pascu Toader; (ss) Const. Ungureanu; (ss) Gh. Dincă.

RASPUNSUL BAROULUI ILFOV

Răspunsul Baroului Ilfov la telegrama de mai sus.

TEODOR BANESCU, membru în Consiliul Baroului
TURNUL MAGURELE
Teleorman

Consiliul Baroului Ilfov mulţumeşte confraţilor din Teleorman pentru frumoasele sentimente de solidarizare şi îmbărbătare la luptă asigurându-i de victorie.

Decanul Baroului Ilfov
ISTRATE MICESCU

DELA A. A. R. C. ILFOV

Membrii asociaţiei avocaţilor români creştini sunt invitaţi să ia parte la consfătuirea ce va avea loc Marţi 6 Iulie 1937 orele 9 jum. seara în locuinţa d-lui Istrate Micescu, din Intrarea Zalomit No. 10. Bucureşti.

Manifestaţie fascistă la Londra

LONDRA, 4. (Rador). — Partisanii d-lui Oswald Mosley au organizat azi o manifestaţie pe străzile Londrei. Cortegiul fascist a pulut veni dela Kentish Town la Trafalgar Square, unde d. Mosley a ţinut o cuvântare.

Poliţia călare a fost nevoită să şarjeze în mai multe rânduri grupuri compacte de contramanifestanţi socialişti şi comunişti cari încercau să oprească cortegiul.

Nu sunt victime.

Discursul ... la alegeri ... al ...

Discursul d-lui D. R. Ioaniţescu la alegerea d-sale ca preşedinte al consiliului Jud. Ilfov

In faţa acestui rezultat, care a instalat în fruntea Judeţului Ilfov pe adevăraţii lui mandatari, primul meu cuvânt de mulţumire în numele întregului consiliu, îl adresez d-lui primar general Al. G. Donescu, care, cu spiritul său de nepărtinire şi cu o obiectivitate inteligentă şi energică, a împiedicat sabotarea lucrărilor consiliului de o fracţiune despotică şi turbulentă, temperând totodată chiar zelul nostru, ca să nu abuzăm de propria noastră dreptate.

Alegerea de astăzi e un adevărat verdict al Justiţiei imanente, care dă Ilfovului pe cârmuitorii lui fireşti născuţi în brazdele acestui Judeţ.

Pe noi, fiii adevăraţi ai Ilfovului, ne doare mai mult, când vedem drumurile judeţului acestuia în paragină, căci pe drumurile acestea trebue să comunicăm cu ai noştri. Ne doare când vedem sate [illegible] şi şcoli fără zestrea trebuincioasă, fiindcă ignoranţa şi întunericul pe care îl aduce sărăcia învăţământului întunecă şi mintea copiilor noştri. Când vedem bisericile dărăpănate, nepuţând adăposti pe credincioşi, ne doare, fiindcă lipsa credinţei pustieşte sufletele fraţilor şi părinţilor noştri. Când vedem spitalele şi infirmeriile judeţului [illegible] lipsite de material şi de personal medical, şi când ştim că cele mai multe comune sunt lipsite de orice putinţă de ajutorare doctoricească, ne doare de două ori: odată ca români, fiindcă boala şi neîngrijirea ne pot stinge rasa, şi a doua oară ne doare ca fii ai acestui judeţ. De aceia pentru noi este nu numai o datorie politică, nu numai un imperativ naţional, ci şi un comandament moral, o adevărată poruncă a sângelui ca să luăm măsurile ce vor duce la vindecarea acestor calamităţi.

Luându-ne angajamentul solemn să gospodărim cu cinste, cu pricepere şi cu veghe neadormită interesele acestui judeţ, înţelegem ca opera noastră administrativă să o înfăptuim în deplină armonie cu organele puterii executive care ne tutelează, fiindcă numai buna înţelegere între noi poate fi constructivă şi folositoare judeţului.

Inţelegem să nu facem politică de opoziţie obstructivă, ci să dăm colaborarea noastră leală d-lui prefect, Aurel Salacolu.

Dumnezeu să ne călăuzească minţile şi să ne oţelească sufletele în lupta creatoare pe care o începem, spre propăşirea şi folosul ţăranilor ilfoveni.

D. D. R. IOANIŢESCU

Soc. Filarmonica şi încadrarea ei la Opera Română

— O încadrare platonică —

Astăzi vom face escală într'o instituţie de cultură, — privind însăşi existenţa ei.

Soc. muzicală Filarmonica ale cărei începuturi se găsesc încrustate pe o filă de calendar din anul 1833, — astăzi nu mai există decât cu numele. E slugă la doi stăpâni: la Opera Română şi la Fundaţiile Regale.

Trage de moarte. Şi în fiece zi trăeşte sub coşmarul că mâine sau peste câteva zile, va fi îmbrâncită pe drumuri. Iar membrii ei vor fi siliţi să cerşească pe la răspântii. Soc. Filarmonica e reeditarea povestei asinului cu mai mulţi stăpâni şi totuşi muritor de foame.

Aşa ştim noi să păstrăm celulele de veche cultură. Ne pricepem minunat să tăiem firul care ne leagă cu trecutul de viaţa istorică menit să ne îndrepte cu faţa spre noui înfăptuiri.

Legea ministerului artelor spune că soc. Filarmonica e afiliată Operei Române. Incolo nu se mai precizează dacă membrii Filarmonicei aparţin Cassei pensiilor, a Casselor Naţionale şi Operelor Române. Legiuitorul împotmoleşte în obscuritate chestia cu cassa pensiilor a membrilor Filarmonicei. Un lucru e precis: celor dela Filarmonica li se opreşte câte 10% din salar pentru cassa pensiilor. Problema însă, cu scoaterea la pensie a artiştilor e lăsată la discreţia sofiştilor şi satrapilor dela abatorul administrativ al Filarmonicei cari totdeauna ameninţă cu fulgerile celor de sus.

Dacă Filarmonica e afiliată şi încadrată în acelaş paragraf cu Opera Română, atunci membrii ei ar trebui să beneficieze de aceleaşi drepturi şi avantage ca şi artiştii de la Operă. Ori, membrii Filarmonicei nu beneficiază de inamovibilitate, nici de avansări (avansările sunt inexistente). Cu toate că în acest punct legea, sedusă de claritate spune că avansările se fac din cinci în cinci ani, atât pentru artiştii Operei cât şi pentru cei dela Filarmonica. Nu au nici stabilitate (în fiecare an fac contract), deşi majoritatea artiştilor sunt membrii fondatori ai Operei Române şi Filarmonicei.

La fel, nu beneficiază de pensie în aceleaşi condiţii cu artiştii Operei Române. Sunt scoşi la pensie după bunul plac. Şi ori când sunt puşi în situaţie să fie daţi afară. Nu li se dă carnete cu reducere pe C. F. R.

După aplicarea legii cu încadrarea platonică a Filarmonicei la Opera Română, artiştii Filarmonicei au fost scoşi abuzivi dela Cassa Corpului didactic cari le dădea ajutor de boală, posibilităţi să meargă la un sanatoriu şi să cumpere un apartament în clădirile corpului didactic, în cincizecişase rate.

In schimbul acestor avantaje cu ce s'au ales artiştii Filarmonicei, prin trecerea lor la Opera Română?

Au pierdut peste una sută cincizeci mii lei acolo la Cassa Corpului didactic şi s'au ales cu obidiri şi văicăreli.

Artiştii Operei Române sunt avansaţi, alţii încadraţi. Cei dela Filarmonica nici gând. Cu cassa pensiilor nimic lămurit. Ne aducem aminte cum acum doi ani, nouă membri ai Filarmonicei au fost preavizaţi să fie daţi afară.

Li se oferă posibilităţi de ajutorare foarte anemice şi numai pe sprinceană.

Mai vârtos se bucură de ajutoare ovreii cari sunt în număr de 11 la Filarmonica.

Ajunşi la sfârşitul acestui bilanţ de odisee al Filarmonicei şi membrilor ei, se impun două alternative: Ori să se facă un decret-lege pentru încadrarea reală a artiştilor Filarmonicei la fel cu cei dela Opera Română, ori, să li se restitue sumele reţinute până acum la Cassa pensiilor, pentruca artiştii Filarmonicei să-şi facă singuri o cassă de pensii.

Mihail Cosma

Alegerile dela baroul Hotin

A triumfat lista naţionalistă

HOTIN. — Azi a avut loc alegerile dela baroul local.

S'au prezintat două liste: una naţionalistă şi alta minoritară. A reuşit lista naţionalistă cu 26 voturi contra 1.

Alegătorii avocaţi evrei au încercat să zădărnicească alegerea provocând intervenţia abuzivă a autorităţilor poliţieneşti dar care nu a reuşit.

Au fost aleşi: Petre Bernescu, decan, Al. Diaconescu, Ghilevi Gh. Manoliu V., Besse V., Bursuc Mircea şi Tabacu Grigore.

*

S'a trimis d-lui ministru de justiţie, următoarea telegramă:

«Subsemnatul preşedintele adunărei elective pentru alegerea de azi 4 Iulie la baroul Hotin, respectuos vă aduc la cunoştinţă că puternice forţe poliţieneşti au ocupat localul tribunalului înainte de a fi început votarea pătrunzând la un moment dat în frunte cu d. procuror al Tribunalului până în sala de votare şi ameninţând cu zădărnicirea alegerii prin evacuarea sălii de votare.

Numai spiritul de ordine şi calmul corpului avocaţilor au izbutit să impue d-lui procuror conştiinţa abuzului săvârşit.

In numele adunării elective respectuos protestăm în contra acestui incalificabil procedeu şi cer urgenta anchetare a tuturor celor ce au crezut că pot întrebuinţa autoritatea lor în slujba unor interese cari nu erau nici ale ordinei publice, nici ale ordinei naţionale din acest înstrăinat colţ de ţară.

Preşedintele adunării elective, avocat Ion Florescu.

Condiţiunile de admitere în Academia Naţională de Educaţie Fizică Regele Carol II

Examenul de admitere începe în ziua de 15 Octombrie a. c. ora 8 dimineaţa şi va dura 7—8 zile.

Se pot înscrie la examen: bacalaureaţii, licenţiaţii sau doctorii cari au la baza bacalaureatul.

Diplomele străine trebuesc echivalate de organele în drept.

Actele necesare pentru înscriere sunt:

Diploma de bacalaureat.
Extractul de naştere.
Actul de naţionalitate şi religie.
Certificat de situaţia materială.

Candidate mai mari de 23 ani şi candidaţi mai mari de 25 ani nu se primesc.

Informaţii de detaliu şi chestionarele pentru examenul de admitere se găsesc la Secretariatul Academiei, str. Maior Ene Nr. 12, Bucureşti VI.

Încălţăminte modernă de sezon
MODELE NOUI
PENTRU DAME, BĂRBAŢI ŞI COPII
Cumpăraţi cu preţuri convenabile
La MAGAZINUL ROMÂNESC
VASILE VASILESCU
BUCUREŞTI, — STRADA CAROL No. 46

MOBILE — Sufragerii cubiste, Studio-uri, dormitoare şi Garnituri tapisate de salon
LA GOGU GEORGESCU
Magazin românesc de mobile
Medaliat cu Meritul Comercial şi Industrial
Bucureşti, Str. Bărăţiei No. 35 şi B-dul Maria No. 1 — Tel. 4.75/14

CUMPĂRAŢI EFTIN
GEAMURI, oglinzi, rame, cristale şi picturi
IOAN PUCHIU
Bucureşti, Calea Moşilor, 21 — Telefon 344/59

VIZITAŢI Ciasornicaria Română
ANTON PETRAŞINCU
B-dul Elisabeta 41 (vis-a-vis de [illegible] Lazăr)

Pentru toţi cei cari simt româneşte

Mâine se vinde la licitaţie restul averii văduvei celui mai iubit aviator român, căpitanul Romeo Popescu, pilot neînfricat al drumurilor albastre şi gânditor iscusit al apărării naţionale.

De şaptesprezece ori isbânditor în raiduri internaţionale şi de şase ori întemeietor de recorduri naţionale, Romeo Popescu a cheltuit bani mulţi cu sborurile sale. Fiindcă nimeni nu s'a grăbit să ofere sburătorului aceşti bani, el i-a dobândit prin împrumuturi semnate de soţia sa. N'a avut însă vreme să o descurce: moartea l-a îmbrăţişat pe neaşteptate, într'o zi ceţoasă de iarnă şi l-a învelit în giulgiul de zăpadă de pe câmpia Lehliului.

Biata văduvă, fostă femeie cu avere, a cunoscut toate privaţiunile, ca să plătească datoriile. Bunul Dumnezeu a încercat-o nu numai cu durerea pierderii unui soţ iubit şi ilustru, dar a făcut-o să îndure toate lipsurile. Fără murmur, fără ca cineva să ştie, fără ca să ceară cuiva vreun ajutor, d-na Georgeta Romeo Popescu a plătit astfel aproape două milioane lei.

Astăzi mai datorează opt-nouă sute de mii. Pe cari nu-i are acum. Şi pentrucă nu-i are, creditorii i-au vândut o casă la licitaţie pe un preţ de nimic. Iar mâine îi vor vinde pe celelalte două. Cu o avere de cinci milioane, creditorii vor fi achitaţi de o datorie de opt sute de mii de lei. Cinci milioane cari vor fi pierdute de văduva lui Romeo Popescu şi de fiica ei, rămase pe drumuri cu începere de mâine. Cinci milioane cari vor merge să îngroaşe averea deja mare a creditorilor. Fiindcă mâine, dacă neomenia se va petrece, vă vom spune cine sunt creditorii şi veţi vedea că ei sunt oameni avuţi şi că numele lor au mai apărut prin ziare, într'o anumită cronică.

Este ultimul moment. Reculegeţi-vă, domnilor creditori. Aţi primit dobânzi mari, aţi încasat bani mulţi, aţi luat o casă pe un preţ de batjocură. Aşteptaţi o lună-două. Daţi vreme conducătorilor aviaţiei şi ai finanţei româneşti să găsească putinţa ca d-na Romeo Popescu să vă plătească datoria. Şi atunci daţi-i casa înapoi, pe preţul pe care l-aţi luat-o.

D-na Romeo Popescu nu cere pomana nimănui. Ea roagă pe d. ministru al aerului să o sprijine să găsească banii necesari la un alt creditor. Ea roagă pe d. guvernator al Băncii Naţionale să cumpere creanţa dela creditorii actuali şi să-i dea o păsuire de plată. Ea primeşte să trăiască mai departe cu sabia lui Damocles asupra capului său nevinovat, dar doreşte ca mâna ce o ţine să fie a unui om de inimă şi de conştiinţă.

Oare să nu se poată găsi în toată ţara aceasta bogată nimeni care să poată împrumuta un milion, garantat cu o avere de cinci milioane, pentruca neamul nostru să nu sufere ruşinea de a vedea aruncată din casa sa părintească pe văduva celui mai glorios sburător român, pentru vina de a fi plătit sborurile cutezătoare ale soţului ei?

Sburător

A apărut revista „ROMANIA AERIANA" de sub Inaltul Patronaj al Majestăţii Sale Regelui Carol II, anul XI, Nr. 6, pe Iunie 1937, cu următorul sumar: 6 Iunie 1937; Festivitatea aviatică dela Băneasa; Petrolul şi aviaţia, de ing. Al. C. Visarion; Lupta între două doctrine, de ing. Gh. Vasiliu-Belmont; Două victime într'o formulă, de lt. c-dor Gh. Iacobescu; Sborul fără motor la noi, de Bujor Ardeleanu; Aeroplanul locotenentului Gollescu, de George Costescu; Ofiţerii mecanici, piloţi; Problema aeriană a Atlanticului de Nord; Apărarea aeriană, de prof. Z. Zaharescu; Noutăţi aerochimice. Aterisajul fără vizibilitate, de ing. Tr. Zaharescu, etc.

Funcţionarii particulari creştini şi asigurările sociale

Eri a avut loc la sediul Frontului funcţionarilor particulari români din str. Carol Nr. 26 etaj II, o consfătuire a comitetului de direcţie al acestei asociaţii. Prezidează d. Gh. Cristescu care arată că în ultimul timp au răsărit ca din pământ o mulţime de asociaţii şi de funcţionari particulari compuse din 10—15 oameni unele în slujba intereselor personale, altele în slujba câte unui politician de rea credinţă, având ca prim deziderat ponegrirea instituţiilor muncitoreşti şi în special calul lor de bătae care este Casa Centrală a Asigurărilor Sociale. De ce? Cu scopul de a stoarce bani spre a-şi satisface [illegible].

D. Constantin I. Lăzărescu spune că asigurările sociale trebuesc ferite cât mai mult de critici fără rost pentru că muncitorimea în această instituţie are deocamdată un stâlp de apărare a sănătăţii lor, iar în ce priveşte unele nemulţumiri trebuesc aduse direct la cunoştinţa conducătorilor acestei Instituţii spre a lua măsuri de îndreptare.

D. G. G. Dobrescu prezintă date cum zeci de mii de asiguraţi ai Casei centrale având nevoie de tratamente grele ca: operaţii, internări în sanatorii şi spitale şi câte alte medicamente a costat pe această Instituţie zeci de milioane. Este foarte natural să fie şi unele nemulţumiri.

D-nii Cezar Cernătescu şi Dumitru Vulcan cred că este necesar să se facă un apel către funcţionarii particulari ca să nu ceară [illegible] mişi în staţiunile balneo-climaterice.

D-nii Nae Stoenescu, Petre Colţea, Florian Mihăilescu şi Pop Valentin cer ca o delegaţie să se prezinte d-lor Mihail Enescu, Niculae Chirculescu, Gogu Enescu şi Dumitru Moţoiu [illegible] să depună toate stăruinţele ca instituţia asigurărilor sociale să aibă spitale, sanatorii, băi proprii, [illegible].

D-nii Costel Petrescu şi Ştefan Mihail cer să se ţie conferinţe în care să se arate funcţionarilor particulari ca să aibe grije ca să nu [illegible] timbre regulat pe cărţulii spre a avea vechimile necesare ca atunci când cer un drept dela Casa Centrală să-l poată obţine întrucât s'a constatat că mulţi se sustrag dela plata cotizaţiilor.

Pentru prestigiul justiţiei româneşti

Am fost primul ziar care am adus la cunoştinţa opiniei publice, cazul Mimi Blazian. Am făcut-o pentru ca prestigiul magistraturii româneşti să nu fie cu nimic umbrit şi ca rolul pe care îl joacă puterea judecătorească în Stat, să fie la înălţimea locului pe care îl merită. După puţine zile însă toate ziarele au început să comenteze cu lux de amănunte sinuciderea d-nei Mimi Blazian.

Noi cerem d-lui ministru de justiţie să ordone o cât mai grabnică anchetă, pentruca această ciudată sinucidere — care a avut atâta ecou în opinia publică — să fie clarificată, vinovaţii să fie pedepsiţi, chiar dacă printre ei, s'ar găsi şi un jude-instructor.

Fabrica de postavuri „Dorobanţul" sustrage dela impunere circa 9.784.000 lei

Fabrica jidovească «Dorobanţul» în care femeile şi minorii muncesc pe 20 lei pe zi, plăteşte fiscului tot atâtea impozite cât un măcelar sau un băcan.

In baza registrelor măsluite, având date false şi operaţiuni nesincere, ştersături, etc. a fost impusă la un venit de 218.000 lei.

De necrezut.

Fiscul a declarat apel cerând impunerea la un venit de 10.009.800 lei, şi apelul ce s'a judecat la 1 Iulie a. c. a strâns pe toţi jidanii, şi cozile de topor la olaltă, şi prin presiuni şi intervenţii aceştia caută în orice chip să menţină vechea impunere.

S'au făcut două expertize contabile şi s'a constatat că registrele contravin dispoziţiunilor art. 26 şi 29 din codul comercial, fiind neregulat ţinute: ştersături grosolane, foi albe, vize posterioare începerii operaţiunilor, sunt indicii de minimă importanţă faţă de seria operaţiunilor false asupra unor capitole de zeci de milioane.

Soc. Dorobanţul e ajutată să frauedeze fiscul de altă exploatare a muncei româneşti, soc. textilă Buhuşi.

Aranjamentul fraudulos priveşte suma de:

35.276.672, — materii prime nejustificate.

10.340.957, — dobânzi către soc. Buhuşi, neverosimile.

17.830.307, — pierdere arătată de societate, scrisă pe un loc ştersă, nemaiputându-se citi ceiace a fost scris înainte.

Cerem ministerului de finanţe o anchetă la întreprinderile din jud. Prahova, — în unanimitate jidoveşti şi streine, — şi suntem siguri că se vor descoperi fapte uluitoare în sarcina acestor întreprinderi.

Sălbăticia unui jidan la Ploeşti

PLOEŞTI, 4. — Salariatul Gheorghe F. Moldoveanu din Ploeşti, în serviciul firmei Samy Singer „Mobile Transilvania", pe când voia să se ducă la Casa Asigurărilor Sociale, pentru tratament, a fost groaznic maltratat de către jidanul Saul Singer, nepotul proprietarului firmei menţionate mai sus.

A fost scăpat de furia şi sălbăticia lui de d. Ovidiu Lepădătescu, funcţionar la Primăria Municipiului Ploeşti, care întâmplător trecea pe stradă.

Gheorghe F. Moldoveanu, plin de sânge şi cu faţa umflată de lovituri, s'a prezentat d-lui dr. V. Petrescu, care i-a eliberat un certificat constatator.

Jidanul Saul Singer, este bine cunoscut în oraşul nostru, întrucât voind să se înscrie în Baroul de Prahova, a fost respins, şi de atunci poartă o ură neîmpăcată a tot ce-i românesc.

Cum a fost sărbătorită ziua cooperaţiei

Anul acesta ziua cooperaţiei a fost sărbătorită în cadrul unor impunătoare manifestaţiuni.

La Ateneul Român a fost sărbătorită oficial cea de a 15-a zi a cooperaţiei internaţionale, la ora 7 seara.

D. M. NEGURA, ministrul cooperaţiei, arată importanţa cooperaţiei în viaţa popoarelor.

Pentru a impune conducătorilor fiecărei ţări, — spune d-sa, — cooperaţia are nevoie să câştige cât mai mult în prestigiu, să-şi dovedească nu numai utilitatea, ci indispensabila ei contribuţie pe toate tărâmurile: nu prin manifestaţiuni platonice ocazionale, ci urmând un plan constructiv de colaborare zi de zi, va putea stăpâni posturile de comandă economice.

D. TITUS AXENTE, secretarul general al Casei centrale a cooperaţiei, face un istoric al mişcării cooperatiste în România, folosind cifre şi date concludente, care arată stadiul înaintat la care a ajuns la noi cooperaţia, deşi a trebuit să lupte cu toate greutăţile provocate de crizele economice, financiare şi legislative.

*

La urmă s'a citit o moţiune, şi a fost trimeasă următoarea telegramă M. S. Regelui:

„Cooperatorii din întreaga ţară sărbătorind a XV-a aniversare a „Zilei cooperaţiei universale", îşi îndreaptă primul gând şi toate nădejdile lor de mai bine către Regele ocrotitorul statornic al culturii şi muncii naţionale şi depun simţimintele nestrămutatului lor devotament şi îi urează sănătate, domnie lungă şi glorioasă".

Festivitatea dela Ateneu a fost încheiată prin concertul corului mixt „Meseriaşul român" din Cernăuţi care a cântat diferite cântece religioase şi naţionale.

LA ACADEMIA COMERCIALĂ

Din iniţiativa seminarului de cooperaţie a fost sărbătorită ziua cooperaţiei şi în aula Academiei comerciale.

D-na Calipso Botez, conducătoarea cooperativei „Lucrul la domiciliu" arată importanţa participării femeei în viaţa cooperatistă.

D. ION TATOS, directorul „Centralei cooperative de import şi export" vorbeşte despre realizările cooperaţiei în domeniul valorificării produselor agricole.

Mai vorbeşte d. V. Popescu Mehedinţi.

LA RADIO

La ora 7 seara, pr. C. Dron, preşedintele Centralei cooperative de producţie, aprovizionare şi valorificare agricolă (Cecopava), a rostit la radio o conferinţă despre importanţa zilei cooperaţiei.

Asigurările Sociale din Iaşi în mâna jidanilor şi a cozilor de topor

Comisia de cenzori a Asigurărilor formată numai din jidani. Jidanii primesc lefuri şi jetoane mari numai pentru simpla prezenţă. Muncitorii creştini la discreţia jidanilor.

IAŞI, 4 Iulie. — Cele ce se petrec la Casa Asigurărilor Sociale din Iaşi este pe drept cuvânt revoltător. Dacă jidanii au ajuns să intre şi în comitetele de direcţie ale instituţiilor de stat, ce să ne mai mire de societăţile şi instituţiile particulare invadate de jidani.

Cele ce se petrec la Casa Asigurărilor Sociale din Iaşi trebuesc curmate şi pedepsite toate ticăloşiile.

JIDANII FALIŢI... CENSUREAZĂ ACTIVITATEA CASSEI ASIGURAŢILOR DIN IAŞI

Ştiţi cine formează comisia de cenzori ai Casei? Ai acestei instituţii numai cu numele şi cu bani româneşti?

Membrii acestei comisii sunt: M. Rezner, comerciant falit; altul e Abramovici F., muncitor şi în fine Tziermann. Acesta din urmă e directorul băncii jidoveşti «Comoara», favoritul senatorului liberal dela Camera de comerţ, [illegible] instituţie eminamente cuşer, Iancu Botez. Vedeţi dar cine cenzurează activitatea Asigurărilor, toţi excrocii faliţi şi toţi aventurierii galiţieni, favoriţii ai oamenilor zilei cu cari fac frumoase afaceri. Ministerul muncii a vrut să schimbe această comisie, însă politicienii noştri dela Iaşi s'au opus şi ministerului i s'a răspuns, nu sunt alţii, nu se găsesc înlocuitori. Auziţi! nu se găseşte nici un român care să vrea să primească peste zece mii lei fără să facă mai nimic. Dar fiţi serioşi domnilor, astea sunt poveşti pentru copii. Vreţi înlocuitori în comisia de cenzori, se găsesc 1000 de români creştini care să îndeplinească toate condiţiile cerute. Lăsă ce vreţi să pierdeţi dv. rentabilele afaceri ce le făceaţi cu ovreii?

CREŞTINUL LA STRUNGA ŞI JIDANUL LA TECHIRGHIOL

Casa Asigurărilor trimite în fiecare vară la băi, bolnavi dintre membrii Casei. Dar cine credeţi că pleacă în staţiunile mai bune şi mai cu efect curativ? Jidanii sunt toţi trecuţi pe tabloul cu staţiuni ca Techirghiol, iar bieţii bolnavi creştini dacă sunt admişi, deşi foarte greu, sunt trimişi la Strunga sau Solca.

La fel se petrece şi cu bolnavii din spitalele Casei. Jidanilor li se dă imediat toată atenţia, sunt internaţi în spitale, pe când creştinii sunt daţi afară bolnavi. Deasemenea şi cu ajutoarele cuvenite asiguraţilor: înfăţişate cu jidanii şi numai în al doilea rând vin românii.

De curând a fost numit un nou director, Buhoci. Cum a venit, s'a apucat omul să se aranjeze. Şi-a mutat omul biroul tocmai în sala de festivităţi a Casei pentru care s'au cheltuit bani din gros, luaţi dela stat şi din sudoarea bietului muncitor creştin.

Atragem atenţia celor în drept să ia măsurile necesare, de îndreptare a tuturor nedreptăţilor ce se fac la Casa Asigurărilor Sociale din Iaşi. Să fie schimbaţi cei trei cenzori jidani. Iar jidanilor să nu li se mai permită amestecul lor în activitatea Casei spre a influenţa în rău cozile de topor. Cozilor de topor le spunem atât: răsplata nu va întârzia.

N. D.

Curse de autobuse C. F. R. pe traseele

Cernăuţi — Herţa — Dorohoi — Botoşani
Cernăuţi — Mihăileni — Bucecea — Botoşani

Cu începere de Luni 5 Iulie crt., transportul călătorilor şi bagajelor pe traseele:

Cernăuţi — Herţa — Dorohoi — Botoşani,

Cernăuţi — Mihăileni — Bucecea — Botoşani se va face cu autobuse C. F. R. cu următoarele Plecări:

Din Cernăuţi pentru Dorohoi la: orele 6,30, 13,10 şi 13,00.

Din Dorohoi pentru Cernăuţi la: 7,00, 13,10 şi 18,00.

Din Dorohoi pentru Botoşani la: 8,30 şi 16,00.

Din Botoşani pentru Dorohoi pleacă la: 7,00 şi 12,00.

Din Cernăuţi pentru Botoşani prin Mihăileni — Bucecea la 6,00 şi 17,00.

Din Botoşani pentru Cernăuţi prin Bucecea — Mihăileni la: 6,00 şi 17,00.

Pe ziua de 5 Iulie crt. toate autobuzele particulare de pe aceste trasee vor înceta să mai circule.

„Fotocopie"
MARTIN BILINSKY
MAGAZIN CREŞTIN
Developează, măreşte, reproduce. Aparate şi articole pentru Fotografi amatori.
CALEA VICTORIEI No. 28
(Colţ cu Palatul Majestic)
Telefon No. 434/15.

Deschiderea marelui congres al medicilor naturalişti

VARŞOVIA, 4 (Rador). — Azi a fost deschis aci marele congres al medicilor naturalişti polonezi la cari participă peste 1500 medici polonezi şi numeroşi oaspeţi din Anglia, Cehoslovacia, Germania, Franţa şi România.

D. Swietoslawski, ministrul Instrucţiei Publice, a ţinut cuvântarea de deschidere, subliniind importanţa congresului.

ULTIMA ORA

Războiul din Spania

Cu d. Joseph Beck despre războiu și pace

de KONRAD WRZOS

Unul din ziariștii de mare calitate ai Poloniei de astăzi, d. Konrad Wrzos, care a obținut două interviewuri dela Suveranul României în cursul lunei Iunie, ne-a dat spre publicare un foarte interesant interview cu d. Joseph Beck tratând despre războiu și pace în cadrul pactului genevez.

Acest interview urmează să apară într'un volum.

*

Rapidul Geneva—Bâle.

O femeie elegantă într'un compartiment de clasa I aranjează cu delicateță, florile cari ocupă canapelele cupeului. Un domn înalt îi ajută.

Aceștia sunt: ministrul de externe al Poloniei, colonelul Beck și soția sa.

D. Beck nu este un doctrinar genevez, iar opiniunea sa despre rolul Societății Națiunilor în opera de menținere a păcii, n'are nimic din «fanatismul» domnilor dela Secretariatul General.

Conversația începe:

— *«Aș vrea să vă întreb, domnule ministru, în chestiunea reformei Societății Națiunilor».*

— «Consider reforma Societății Națiunilor o chestiune deschisă».

Aducându-mi aminte că d. Beck a fost nu de multă vreme președintele Consiliului Ligii, pun o nouă chestiune ministrului:

— *«Sunteți un doctrinar al Societății Națiunilor, domnule Ministru?»*

Interlocutorul meu, înalță capul în semn de negație.

— «Intr'adevăr, d-ta ai dreptate, îmi răspunde ministrul. In ce privește «afacerile» Societății Națiunilor, nu sunt un doctrinar.

Conducătorul anunță dejunul. Interviewul continuă nemilos în timpul mesei:

— *«Noțiunile de războiu și pace, sunt după câte se pare strâns legate de Societatea Națiunilor. Ce părere aveți dv. domnule Ministru, despre rolul acestei instituții de a combate războiul?»*

— «Trebuie să constat în primul rând ușurința cu care se

D. BECK

vorbește despre aceste lucruri atât de esențiale.

Când am venit la Geneva în Martie 1933, aci în regatul păcii, am constatat cu surprindere că toți pacifiștii genevezi vorbeau de războiu, pe când colegii mei, membrii guvernului din Varșovia își consacrau toate eforturile către lucrări cu caracter exclusiv pacific.

In cursul unei conversații cu un eminent pacifist, aveam impresia că acesta voia să mă convertească pentru necesitatea unui războiu în care noi n'aveam nici interesul și nici dorința de a ne amesteca.»

— *«Raportându-mă la cele ce mi-ați spus, domnule ministru, aș vrea să știu, care va fi politica externă a Poloniei și raporturile cu vecinii noștri.»*

— «Dacă examinezi nu importă care problemă din politica noastră actuală, este ușor să constați consecvența pe axele conduitei noastre.

«In domeniul economic, în momentul în care fenomenul «criza» și-a făcut apariția, nimeni nu voia să creadă întinderea lui. Tot astfel este și în politic.

«Noi am ajuns însă din punctul acesta de vedere, să conjugăm activitatea creiatoare politică cu realitățile».

— *«Nu credeți domnule Ministru, că Statele ar putea trage oarecari învățăminte, de pe urma «experienței poloneze?»*

— «Mă îndoiesc, fiindcă opinia publică europeană, obicinuia până acum câtăva vreme, să facă mai mult glume pe această temă. «Devenise aproape o obicinuință. Era atunci.

Astăzi situația Poloniei, este mult mai puțin gravată decât a multor națiuni din Europa, în urma colaborării loiale cu vecinii noștri, încheie d. Beck declarațiile sale.»

Era într'adevăr o declarație plină de justețe și poate cumpănită îndelung.

Politica realităților pe care d. Beck a înfățișat-o forurilor internaționale de atâtea ori, dă Poloniei independența de acțiune în cadrul politicei externe, iar în spatele ei stă o puternică armată gata oricând să-i apere integritatea teritorială.

(Cu exclusivitate pentru «Buna Vestire»)

ECOURI

M. S. Regele și Marele Voevod Mihai au părăsit eri Capitala, plecând cu automobilul la Sinaia, unde au văzut pe M. S. Regina Maria.

In cursul după amiezi, M. S. Regele și Marele Voevod s'au înapoiat, tot cu automobilul, în Capitală.

VIENA 5 (Rador). — La castelul Sonnberg Arhiducesa Ileana a născut eri un băiat.

Mama și copilul sunt sănătoși.

D. Valeriu Pop, ministrul industriei și comerțului, a sosit eri dimineață în Satu Mare, pentru a participa la punerea pietrei fundamentale a bisericii din Ardud și la desvelirea monumentului eroilor din comuna Văleni.

D. Gr. Iunian a făcut eri declarații politice, în cadrul ședinței comitetului executiv al partidului pe care îl prezidează.

Eri a sosit la Constanța d. Sukru Kaya ministrul de interne al Turciei, care este în trecere prin România.

D. Gh. Brătianu sosește azi în Capitală venind dela Constanța.

Două hidroavioane comerciale — unul englez și altul american — fac astăzi sboruri de studiu deasupra Atlanticului pentru stabilirea unei legături aeriene între Statele-Unite și Europa.

Vaporul «România», la eșirea din Bosfor a avut de luptat cu o grozavnică furtună, îngreunându-i foarte mult navigația.

Seria de articole — Primejdia Francmasoneriei — datorite redactorului nostru, d. Sergiu Florescu, din cauza abundnței de materie, va începe numai mâine.

In numerile viitoare ale ziarului nostru vom publica alte două interviewuri cu președintele Dietei polone și ministrul de industrie și comerț al statului vecin, luate de trimisul nostru special, cu ocazia vizitei M. S. Regelui în Polonia.

D. C. I. C. Brătianu președintele partidului liberal, a primit astăzi de dimineață pe d-nii: Bebe Brătianu, secretarul general adjunct al partidului și pe d. V. P. Sassu ministrul justiției.

VENEZIA, 5 (Rador). — Ancheta a stabilit că mai mulți hoți, rămași încă nedescoperiți, au furat 2000 kgr. tablă de plumb de pe acoperișul «punței surâsurilor» din imediata apropiere a palatului Ducal.

Barbariile comuniștilor întrec orice închipuire

Patru sute optzeci de preoți asasinați. Uciderea prin ardere a partizanilor naționaliști.

BILBAO, 5. — Trimișii speciali ai ziarelor, pe frontul Biscaya, au început să întocmească liste de preoții catolici asasinați în impul dominației roșilor în această regiune.

Numai în diocesa din Santander din 517 preoți numai 60 au reușit să scape de asasinare.

La Bilbao au fost exterminați, pe ziua de 2 Octombrie, 9 preoți.

Pe ziua de 4 Februarie, în închisorile dela Sarrinaga, Carmelo și Angeles Cristodios, au fost asasinați 12 preoți.

Incă patru preoți și-au găsit moartea, în timp ce voiau să fugă.

Aceasta este dovada cea mai puternică de teroarea pe care o deslănțue frontul popular acolo unde, temporar, se cuibărește.

Sălbătăciile comuniștilor de pe frontul Madridului

— Spectacolele roșiilor —

MADRID, 5. — Corespondenții de războiu de pe frontul Madridului povestesc o scenă la care au fost martori și care s'a petrecut la Fabrica de Poverla.

La ora 10 dimineața, privind spre tabăra roșiilor, au văzut, venind dinspre Madrid, un camion și trei automobile, din care au coborît mai mulți indivizi, cari s'au îndreptat spre un refugiu, ce nu putea fi văzut din liniile naționaliste. După câteva minute a apărut un om, înconjurat de flăcări, care, într'o goană nebună, disperată, s'a îndreptat spre pădurea învecinată. Inainte, însă, de a ajunge aici, s'a prăbușit. Focul i-a transformat corpul într'o grămadă de cenușă. Aceasta s'a repetat de vreo 18 ori. In sfârșit, indivizii cari veniseră cu mașinile s'au apropiat de resturile victimelor lor și după ce au împrăștiat cenușa, au plecat spre Madrid.

Victimele fuseseră aduse în camion și în acel loc retras, călăii le-au udat cu benzină, dându-le foc.

Pentru roșii, spectacolul e liniștitor.

CARGOBOT FRANCEZ SECHESTRAT DE NAȚIONALIȘTI

PARIS, 4 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Cargobotul francez «Tregastel» a fost sechestrat de mai multe vase de războiu naționaliste pe când încerca azi dimineață să între în portul Santander.

Unul din vasele naționaliste, crucișătorul «Almirante Cervera» a tras mai multe focuri de tun asupra cargobotului. La al patrulea foc «Tregastel» a oprit și un vas comercial naționalist «Ciudad de Valencia» s'a îndreptat cu el spre est.

Două vase de războiu franceze cari se găseau în apropiere au anunțat autoritățile franceze că sechestrarea s'a produs la mai puțin de trei mile de coasta spaniolă, în apele teritoriale.

Vasul francez «Tregastel» a fost adus de naționaliști la Bilbao.

Franța se găsește într'o situație financiară critică

Consecințele guvernării „Frontului popular". Devalorizarea francului. Fuga aurului din Franța

PARIS, 4 (Radio) — Agenția Radio arată că dela 8 până la 22 Iunie fuga aurului din Franța a atins suma de 5.200.000.000 franci, iar dela 22 până la 28 Iunie au mai fugit încă 2 miliarde 500.000.000 franci aur. Măsurile drastice contra bancherilor și capitaliștilor, anunțate de guvernul Chautemps-Bonnet pe baza deplinelor puteri, nu vor da niciun rezultat pozitiv și nu vor restabili încrederea lumei capitaliste față de guvernul Frontului Popular. Dimpotrivă, falimentul acestui guvern după 9 luni de experiență va trezi conștiința națională, care, urmărind convulsiunile financiare ale regimului, va vedea acum clar că în momentul de criză pentru pacea europeană Franța a rămas slăbită în autoritatea sa externă și internă.

URMARILE REALIZARII PLANULUI BONNET

In cercurile bancare se arată că realizarea planului Bonnet va aduce trei consecințe grave: 1) scăderea eventuală a francului până la cursul 140 față de lira sterlină; 2) sporirea tuturor impozitelor principale atât directe cât și indirecte și 3) un împrumut la Banca Franței cel puțin de 10 miliarde franci.

*

Cu toată gravitatea acestor măsuri inevitabile francul, cu ajutorul asigurat al Londrei și Washingtonului va redobândi un curs destul de stabil și corespunzător valoarei sale efective.

Dar «experiența Frontului Popular», care a adus o nouă devalorizare, o nouă reducere a standardului aur, perspectiva unei inflații și ridicarea impozitelor, cari vor răpi majoritatea câștigurilor asigurate de așa zisele reforme sociale, va risipi mitul Frontului Popular și trebue să aducă împreună cu asanarea financiare și asanarea politică prin financiară și dispariția Frontului Popular, care este singurul vinovat al situației catastrofale financiare în care se află azi Franța.

Guvernul Chautemps este prizonierul Frontului popular

„Devalorizarea francului" e de neevitat declară d. L. Blum

BORDEAUX, 4 (Rador).—D. Leon Blum, vicepreședintele consiliului de miniștri a pronunțat azi un discurs la meetingul socialist ținut la American Park.

D-sa a explicat motivele pentru care guvernul său a cerut să i se acorde depline puteri; cauzele pentru care guvernul său a demisionat față de opoziția întâmpinată în Senat, de ce anume a participat partidul socialist la formarea guvernului Chautemps și a declarat apoi că actualul guvern va vota mai multe măsuri dintre cele prevăzute în programul Frontului Popular.

Dacă partidul socialist ar fi refuzat să participe la formarea guvernului Chautemps, a spus d. Leon Blum, s'ar fi distrus solidaritatea dintre partidele de stânga și s'ar fi desființat Frontul Popular. A fost nevoie ca toți să fie uniți pentru a nu se slăbi Franța tocmai în momentul când situația era atât de încordată din cauza incidentului provocat de bombardarea crucișetorului german «Leipzig».

Situația financiară amenință să devină din ce în ce mai grea în timpul crizei ministeriale, ducând chiar până la o adevărată panică. «Când toată lumea socotește devalorizarea ca fiind inevitabilă, ea ajunge să fie intr'adevăr de neevitat, accentuează d. Blum.

Espectativa d-lui Gr. Iunian

In așteptarea unui colaborări de guvernare partidul radical respinge cartelul cu frontul democratic

Comitetul executiv de eri al partidului radical-țărănesc de sub conducerea d-lui Gr. Iunian, s'a pronunțat definitiv asupra poziției pe care o va lua gruparea politică a fostului ministru de justiție, față de incontinuele invitațiuni din partea «Frontului Popular».

Sesizând mult mai strâns, decât partidul național-țărănesc conjunctura politicii interne, d. Grigore Iunian s'a declarat împotriva oricărei colaborări cu «Frontul democrat», respingând totdeodată și propunerea de fuziune făcută de «Frontul Plugarilor» din Ardeal de sub conducerea cunoscutului agitator Petre Groza.

Evident comentariile acestei atitudini sunt diferite în presa de dimineață. Unele ziare atribuie această hotărîre a d-lui Iunian lipsei de primejdii din partea dreptei.

Din informațiile ce deținem, se pare că d. Grigore Iunian ar fi ajuns la această atitudine de intransigență față de Frontul Popular, pe deoparte în urma severelor eșecuri

D. GR. IUNIAN

suferite de Cartel în alegerile dela Capitală, iar pe de altă parte în urma unor discuțiuni ce s'ar purta pentru o eventuală colaborare cu viitorul guvern, colaborare în care d. Iunian pune serioase speranțe.

Generalul Franco pregătește pentru Spania o constituție corporatistă

Ziarul „Lavoro Fasista" publică vestea că Generalul Franco pregătește pentru Spania naționalistă o constituție corporatistă. Ziarul subliniază importanța faptului că doctrina corporatistă cu modificările aduse conform spiritului și structurii etnice a fiecărui popor va fi aplicată în toate statele naționale închegate totalitar.

Șeful partidului liberal despre situația din Franța

„In Franța domnește intradevăr haosul spune d. Brătianu

După aproape o lună și jumătate de cură la Royat, d. Dinu Brătianu, șeful partidului liberal s'a înapoiat aseară în Capitală unde a fost întâmpinat de toți fruntașii partidului.

Intrebat asupra situației din Franța, președintele partidului liberal a făcut următoarele declarațiuni cari caracterizează o stare de fapt.

«In Franța, domnește într'adevăr haosul. Este demn de remarcat faptul că un cetățean care vine să se aprovizioneze la Paris, din cauza celor 40 ore de muncă, trebue să-și piardă aci nu mai puțin de trei zile.»

«Criza financiară de care este bântuită astăzi Franța este dintre cele mai serioase.»

Șeful partidului liberal își exprimă însă speranța că până la sfârșit, patriotismul și bunul simț al poporului francez vor isbuti să înfrângă toate adversitățile.

«De altfel» — conchide d. Dinu Brătianu asupra acestui punct — «opinia publică franceză foarte atentă la tot ce se petrece astăzi în Rusia, privește cu legitimă îngrijorare evenimentele din această țară.»

Ocupându-se apoi de viața din Franța, șeful partidului liberal arată că ea nu este scumpă decât pentru rentieri și funcționari, fiindcă străinii, achiziționând francul la puterea lui de cumpărare, nu simt prea mult disproporția.

«In situația de astăzi», — încheie d. Dinu Brătianu declarațiile d-sale, «sunt sigur că Franța va merge la devalorizare.»

*

Declarațiile d-lui Dinu Brătianu au făcut deosebită impresie în cercurile noastre politice.

Mișcarea religioasă din Rusia nu poate fi împedecată

Cu toate șicanele comuniștilor, oamenii se botează

MOSCOVA, 5. — Toată presa sovietică se plânge iar că mișcarea religioasă ia din nou un mare avânt în toată Uniunea Sovietică, în special printre muncitorii și membrii cooperativelor agricole.

Se anunță din fostul guvernământ Twer că numeroși copii mari și chiar adulți, cari au crescut până acum fără nici o religie, sunt botezați acum.

Numărul se înmulțește din ce în ce.

Din altă sursă se află că în regiunea Wladiwostok s'a format o nouă sectă creștină, care până acum numără mai bine de 40% din toate femeile regiunii. Deasemenea în Siberia occidentală și Rusia Centrală se observă o activitate din ce în ce mai mare a cercurilor bisericești, activitate, care pare a avea succese destul de însemnate.

Odată cu creșterea curentului religios, comuniștii «oficiali» au început înăsprirea pedepselor acelora ce sunt dovediți a fi luat parte la manifestațiile religioase.

A fi creștin, înseamnă încă a fi un candidat la moarte sau cel puțin un candidat la deportare și concentrare în lagărele din Siberia.

Cu toate aceste măsuri represive, mișcarea religioasă nu poate fi stăvilită, ateismul repugnând tuturor rușilor.

Vast complot sovietic descoperit în Letonia

RIGA, 4 (Balcan Oriente). — Corespondentul ziarului «Stampa» transmite următoarea informație din Riga:

A produs o profundă impresie știrea apărută în ziarele de ieri relativ la descoperirea în Letonia a unei foarte puternice organizații subversive, finanțată de Moscova. Această organizație avea în frunte pe «Svede, Rickstins, Heins, Bernacieks Prieberga», care se întruneau în casa d-rului Plakis.

«Poliția a stabilit că această organizație se ocupa cu alcătuirea unor batalioane de asalt. Au fost arestate numeroase persoane printre care și câțiva studenți. S'a stabilit de asemeni că era vorba de pregătirea unui atentat de mari proporții. Poliția a descoperit 2 tipografii clandestine și a confiscat numeroase documente.

Atentat neisbutit la Lisabona asupra lui Salazar

LISABONA, 4 (Rador). — Azi dimineață s'a comis un atentat contra d-lui Salazar, președintele consiliului.

Se asigură că d. Salazar a scăpat neatins.

Atentatul s'a produs în momentul când primul ministru al Portugaliei scobora din automobil în fața casei prietenului său dr. Jose Torcato, unde se ducea să asculte slujba religioasă în capela din reședința amicului său.

O bombă a explodat într'un canal din apropierea automobilului, aruncând în aer o mare porțiune din trotoar.

Autoritățile au deschis o anchetă severă pentru descoperirea autorilor atentatului.

*

Explozia bombei din apropierea locuinței doctorului Torcato, a aruncat pietre din stradă la o mare depărtare. Numeroase geamuri au fost sparte de puterea exploziei.

Nu au fost victime pentrucă strada unde locuește d. Torcado este foarte retrasă.

Primul ministru, după ce a examinat stricăciunile produse de explozie, a intrat în casa prietenului său și a asistat la slujba religioasă ca și cum nu s'ar fi întâmplat nimic.

ANCHETAREA ATENTATORULUI CONTRA D-LUI SALAZAR

LISABONA, 5. (Rador). — Ancheta deschisă de poliție pentru descoperirea autorilor atentatului comis asupra d-lui Oleveira Salazar, președintele consiliului de miniștri a stabilit că eri noapte, în zorii zilei, un trecător a observat un automobil cu farurile stinse care staționa în dreptul casei d-lui dr. Torcato, unde a explodat bomba menită să răpună pe primul ministru. In automobil se aflau mai multe persoane. Se crede că aceștia au așezat bomba în canalul din dreptul casei d-lui dr. Torcato. Bomba era legată cu un fir lung de 50 metri, care a servit la aprinderea bombei dela distanță, și în momentul voit de atentatori.

Explozia a fost foarte puternică. Șeful de cabinet al d-lui Salazar, care se afla alături de primul ministru, a fost asvârlit la pământ de explozie.

D. Salazar a primit numeroase telegrame de felicitare pentru modul miraculos cum a scăpat din atentatul îndreptat contra sa.

Guvernul francez amenință...

PARIS, 5. Autoritățile franceze au cerut aseară explicațiuni guvernului naționalist în legătură cu bombardarea și capturarea vasului comercial francez «Trejastel», care a fost sechestrat de mai multe vase de războiu naționaliste, în apele teritoriale spaniole, lângă Santander.

Dacă vasul nu va fi imediat eliberat, guvernul francez va recurge la grave represalii — se spune în cercurile oficioase din Paris.

Noua constituție a statului liber irlandez aprobată prin plebiscit

DUBLIN, 5 (Rador). — Plebiscitul asupra nouei Constituții a statului liber al Irlandei, ce s'a făcut concomitent cu alegerile generale, a dat 409.770 voturi pentru noua Constituție, față de 331.356 voturi contra.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. SALIGNY No. 2. TEL. 3.26.68

Redactor responsabil, V. OLANIUC STERE